

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

18. PROSINCE 2011

Z obsahu:

Ježíš - učitel modlitby
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
30. listopadu 2011
- strana 2 -

Rok víry
Přednáška Josepha
Ratzingera, prefekta
Kongregace pro nauku
víry, z ledna roku 1983
- strana 4 -

Můj život je krásný
- strana 5 -

**Kašpar Bertoni, světec
pro dnešní dobu (9)**
P. Lidio Zaupa
- strana 6 -

Noční schůzky
Život bratra Kostky,
misionáře Společnosti
Božího Slova
v Grevenbroichu
- strana 8 -

**Zjevení Panny Marie
v Coromoto (Venezuela)**
- strana 9 -

Ježíšova poselství
P. Ottaviovi
Michelinimu (21)
- strana 10 -

Luca Signorelli (kolem r. 1445-1523): Zvěstování

Editorial

„Bud' sláva jedinému moudrému Bohu, který se zjevil skrze Ježíše Krista a který vám může dát sílu, abyste žili podle evangelia, jak jsem vám je hlásal!“ Takovými slovy zakončil Apoštol národů svůj obšírný list, který adresoval Římanům, který však platí pro všechny křesťany i v dnešní době. Každé slovo Pavlovo je poklad a stojí za zamyšlení. Představuje nám evangelium nikoliv jako jho, které nás omezuje a svazuje, jak se domnívají ti, kteří nepoznali jeho skutečnou podstatu a smysl, ale jako pozvání k nejvyšší důstojnosti, jaké se nám může dostat, k oslavě Boha, který se nám představil v podobě pro nás nejdostupnější a nejsrozumitelnější, ve svém Synu Ježíši Kristu. Když se poprvé zjevil na Sinaji, křížily oblohu blesky, duněl hrom, hora tonula v plamenech a dýmu a celá se chvěla. Všechn lid se třásl. Ani tento otřásající zážitek Božího majestátu však nestačil k tomu, aby zavázal vyvolený národ k věrnému zachování Zákona, který mu Hospodin předal prostřednictvím Mojžíše. Jediný moudrý Bůh se nyní představuje svým tvorům ve zcela jiné podobě: přijde jako chudíčké nemohoucí Dítě v největší prostotě, pokoře a chudobě, aby svůj Zákon představil v nové podobě, a to svým slovem i svým životem. To, co má nyní otřást člověkem, nejsou děsivé živly a hromobití, ale neuvěřitelná a všechno pomýšlení překračující láska. Bůh se tentokrát představuje nikoliv svým majestátem, ale svou podstatou: svým božským bytím, podstatou svého života, a tím je Láska.

Boží Syn nám přišel představit a předat Desatero a Zákon od základu přepracovaný. Neboť je-li nějaký zákon a nějaké přikázání, jejich naplněním je láska. To je to jediné, co od nás Bůh požaduje. Abychom mohli převzít a osvojit si tuto jeho vlastní božskou podstatu, dá nám také všechnu potřebnou sílu. Co tedy k tomu potřebujeme? Abychom mu jako jedinému moudrému uvěřili, přijali jeho evangelium jako nedilný

celek a skutečně podle něho žili. Nic moudřejšího, nic promyšlenějšího, nic užitečnějšího a spolehlivějšího nám nikdo nemůže nabídnout. Čím více se lidský život vzdaluje od této jedinečné a nenahraditelné směrnice, tím více se nám může zdát, že je neuskutečnitelná a přímo nepřijatelná. Utopeni v prostředí, které si zakládá na zcela jiných pravidlech a hodnotách, můžeme evangelium nakonec považovat za nerealistické a nepoužitelné, ale není tomu tak. Je tím realističtější, tím použitelnější a tím užitečnější, čím bezvýhradnější a důslednější je naše přijetí a naše zakotvení v zákonu lásky, protože právě v něm nám Bůh zpřístupnil svou božskou podstatu, a to je podstata všeho bytí.

Aby se nám nezdál Ježíšův osobní příklad příliš vzdálený a nedosažitelný, představuje nám ve všech dobách své vyvolené miláčky, vede je a ukazuje nám na nich konkrétně, že je stále připraven dát člověku sílu k úplnému přijetí evangelia, protože stále platí zcela bez výhrad a bez kompromisů. Kdykoliv se v dějinách objevil někdo, kdo se rozhodl pro radikální život podle evangelia, hned se k němu přidružili další, jako by na nic jiného nečekali než na to, kdy se objeví někdo a zazaří a konkrétně osvědčí, že je možné to, co se všem zdá nemožné. Oslavovali jsme nedávno světici ze začátku našich dějin, svatou Anežku, kterou svým příkladem uchvátila společnice chudáčka z Assisi, svatá Klára, a která se za Kristem vydala s ještě větší obětí než Klára: aby mohla žít jen s Ježíšem a v Ježíši, odložila bez váhání svou nejvyšší královskou kariéru.

Mezi výmluvnými příklady, kterými nás Duch Svatý zahrnuje na stránkách našeho skromného časopisu, bych chtěl poukázat na jeden z nejvýmluvnějších, a to je společenství stimmatinů kolem svého zakladatele svatého Kašpara Bertoniho.

Dokončení na str. 11

Ježíš - učitel modlitby

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci 30. listopadu 2011

Drazi bratři a sestry, v posledních katechezích jsme rozjímali o některých příkladech modlitby ve Starém zákoně. Dnes bych chtěl začít s pohledem na Ježíše, na jeho modlitbu, která prostupuje celý jeho život jako skryté řečiště, které zavlažuje jeho život, jeho gesta a které ho vede v rostoucí rozhodnosti k úplnému sebedarování podle plánu lásky Boha Otce. Ježíš je učitelem také našich modliteb, On je dokonce naší aktivní a bratrskou oporou pokaždé, když se obrácíme k Otci. Skutečně, jak to vyjadřuje jeden nadpis v *Kompendiu Katechismu katolické církve*, „modlitba je plně zjevena a uskutečněna v Ježíšovi“ (541–547). K Němu upřeme svůj pohled v příštích katechezích.

Zvlášť významným momentem je na této cestě modlitba, která následuje po křtu, jemuž se podrobil v řece Jordánu. Evangelista Lukáš poznamenává, že poté, co Ježíš přijal spolu se vším lidem křest z ruky Jana Křtitele, setrval v dlouhé osobní modlitbě: *Když se všechn lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch Svatý sestoupil na něj.* (Lk 3,21–22) Právě tato *modlitba* i rozhovor s Otcem osvěcuje čin, který vykonal spolu s mnohými ze svého lidu, kteří přišli k Jordánu. Tím, že se modlil, dává tomuto svému gestu, křtu, výjimečný a osobní rys.

Smysl Ježíšova křtu

Křtitelem vystoupil s mocnou výzvou, aby všichni žili skutečně jako *děti Abraháma*, obrátili se k dobru a přinášeli plody hodné takového obrácení (srov. Lk 3,7–9). A na velký počet Izraelitů to zapůsobilo, jak připomíná evangelista Marek, když pi-

še: *Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho pokřtít v řece Jordánu a vyznávali své hříchy.* (Mk 1,5) Křtitelem přinesl něco skutečně nového: podstoupit křest mělo znamenat zásadní obrát, zanechat chování spojeného s hříchem a začít nový život. Také Ježíš přijímá tuto výzvu, vstupuje do šedé masy hříšníků, kteří čekají na břehu Jordánu. Ale jako u prvních křesťanů i v nás vyvstává otázka: Proč se Ježíš podrobuje dobrovolně tomuto křtu pokání a obrácení? Nepotřeboval se vyznávat z hříchů, neměl hřích, proto se nepotřeboval obrátit. K čemu tedy toto gesto? Evangelista Matouš mluví o údivu Křtitele, který říká: *Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?* (Mt 3,14) Ježíšova odpověď zní: *Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom zcela naplnili veškerou spravedlnost.* (v. 15) Smysl slova „spravedlnost“ v biblickém světě znamená zcela přijmout Boží vůli. Ježíš ukazuje svou blízkost k této části svého lidu, který tím, že následuje Křtitele, uznává, že nepostačí pokládat se za Abrahámovy děti, ale že chce plnit Boží vůli, chce usilovat o to, aby jeho jednání bylo věrnou odpovědí na smlouvu, kterou Bůh nabídl Abrahámovi. Když tedy sestoupil do Jordánu Ježíš, který neměl hříchů, dává tím najevo svou solidaritu s těmi, kteří uznávají své hříchy, rozhodli se pro pokání a změnu života; dává tak pochopit, že být součástí Božího lidu znamená vstoupit do optiky novosti života, života podle Boha.

Modlitba obětovaného Syna

Tímto gestem Ježíš předjímá kříž, dává počátek své aktivitě a zaujímá místo hříšníků,

Dokončení na str. 12

Dříve než vstoupíš do prostého a chudého příbytku *panny zasnovbené muži jménem Josef*, očisti svou mysl a utiš své srdce, aby mohlo být svědkem zázraku, v němž se nejvyšší vznešenost spojí s nejhlubší pokorou a nejryzejší prostotou. V žádném lidském příbytku ani v nejnádhernejším paláci se nerozhodovalo o významnějších věcech. Bůh našel zalíbení v nejprostší Panně, která bude nekonečně povýšena, aby On, Nejvyšší, se mohl nekonečně ponížít.

K *nepatrné služebnici*⁽¹⁾ posílá Bůh svého nejpřednějšího velvyslance. Všechno, co uslyšíš z jeho úst, mu uložil sám jeho Pán a Bůh. Poslechni si jeho pozdrav plný obdivu a úcty, který vyslovuje jménem Nejvyššího: „*Buď zdráva, milostiplná, Pán s tebou!*“ Gabriel ví lépe než kdokoliv jiný, co říká. Važ si těchto slov, která přicházejí přímo z nebe, a kdykoliv je budeš opakovat, vzpomeň si na vznešené chvíle, kdy je Maria plná úžasu uslyšela poprvé. Maria se nelekla svého nečekaného hosta. Důvodem jejího plachého údivu je obsah tohoto pozdravení. Necítí se být takovou, jakou ji anděl oslovuje. Zatímco tvoje sebehodnocení tak často míří nepřiměřeně vysoko, Maria se nepokládá za víc než za nepatrnou služebnici. Ale to je skutečný důvod, proč *nalezla milost u Boha* právě ta, která to ze všech žen nejméně očekává.

Využij této jedinečné příležitosti, abys obdivoval skutečnou vznešenost a krásu pokory, nepohrdanější ze všech ctností. Nejsvětější se tu pokořuje před Pannou, která se před ním pokořila. Umíš si představit vyšší projev vzájemné úcty? Chápeš, čeho je schopná pokora, která je současně znamením i zdrojem nejhlubší a nejnezištnější lásky?

Andělský posel přednesl přání svého Pána, Stvořitele nebe a země, a nyní čeká, co odpoví jeho tvor ze zapadlé a pohrdané galilejské obce. Dříve než se Bůh podrobí těm zákonům, které sám vložil při stvoření člověka do jeho přirozenosti, podrobuje se vůli a souhlasu té, kterou si sám vyvolil, stvořil a připravil mezi všemi.

Jak se to stane?

Mariin skromný dotaz nepředstavuje ani námitku, ani pochybnost. *Milostiplná* vlastně již v něm mluví o Božím záměru jako o hotové věci, chce jen blíže poznat ten zázračný způsob, jakým chce Bůh uskutečnit vznešený plán, ke kterému má dát svůj souhlas. Její otázku jí Boží Duch vnukl i kvůli tobě. Gabrielovo vysvětlení poprvé v lidských dějinách poodkrývá vznešené tajemství o ta-

Nejsvětější smlouva

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

*Jsem služebnice Páně,
ať se mi stane podle tvého slova.*

juplném vnitřním životě trojjediného Boha, z něhož se rodí zázrak vtělení Božího Syna. Ještě více než vysvětlením je andělova odpověď výzvou k bezmezné důvěře v dobrotivého a všemohoucího Boha. Pros nejsvětější Pannu, aby tě naučila dívat se s naprostou důvěrou za hranice lidských měřítek a ustálených představ. Osvoj si jednou provždy tu útěchyplnou skutečnost, že u *Boha není nic nemožného*. On bude vždy ukazovat moudrost svých plánů a moc své lásky i v podmínkách, které se vymykají našemu očekávání i naší zkušenosti. Pro Pána nebe i země není problémem, aby se proti vši lidské logice stala matkou jak stará *neploďná žena*, tak mladičká Panna, která *nepoznává muže*.

Maria nemá dalších otázek. S úplným vědomím odpovědnosti a důsledků, které tím přijímá, vyslovuje v nejhlubší poslušnosti to, co od počátku cítí ve svém srdci: *Staň se!*

Pros Ducha Svatého, aby ti pomohl docenit tento klíčový okamžik božských i lidských dějin. V nejušlechtlejším a nejsvětějším svazku se tu Duch Boží zasubuje s nejvznešenější z lidských dcer. Ona se zcela odevzdala Bohu a Bůh se zcela odevzdává jí. Posvátným tajemstvím života, které Stvořitel vložil do lidského rodu, nyní sám projde, aby mu zpět vrátil ztracený život. V panenském lůně dívky z Nazareta začíná tajemně klíčit lidství Syna člověka. Spolupráce Boha a člověka mu připravila v čisté Panně bezpečný příbytek, aby se Všemohoucí mohl stát bezmocným dítětem, které je odkázáno jen na její láskyplnou péči. Tak *veliké věci může učinit ten, který je mocný*,⁽²⁾ když potká pokornou duši, která se bezvýhradně odevzdá a zasvětili jeho nejsvětější vůli.

Maria však svůj pokorný souhlas spojuje i s odůvodněním, které nesmí uniknout tvé pozornosti. V jejích slovech a jejím jednání není ani náznaku, že by si od svého vyvolení a svěřeného poslání slibovala a nárokovala něco pro sebe. Nepřijímá svůj nový stav, protože se jí líbí. Naopak, ačkoliv zcela zřetelně tuší nemalé obtíže, které bude muset překonávat, vykročila na dalekou a tajuplnou cestu s jedinou jistotou a jediným zdůvodněním: Bůh to tak chce. V pokorném úžasu, jak nesmírně Bůh důvěřuje jí, i ona bezmezně důvěřuje Bohu.

Liturgická čtení

1. čtení – 2 Sam 7,1–5.8b–12.14a.16

Když se usadil král David ve svém paláci a Hospodin mu popřál pokoj od všech okolních nepřátel, pravil král proroku Nátanovi: „Podívej se, já bydlím v domě z cedrů, zatímco Boží archa přebývá uprostřed stanových pláten.“ Nátan odpověděl králi: „Jdi a splň všechny záměry, které máš v srdci, vždyť Hospodin je s tebou!“ Ale v oné noci ozvalo se Hospodinovo slovo k Nátanovi: „Jdi a řekni mému služebníkovi Davidovi: Tak praví Hospodin: Ty mi chceš vystavět dům, kde bych bydlel? Já jsem tě vzal z pastviny od ovcí, abys byl vládcem nad mým izraelským lidem, a byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal, vyhubil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Zjednám ti veliké jméno, jaké mají ti největší na zemi. Určím svému izraelskému lidu místo, zasadím ho tam a bude tam bydlet. Nebude se už děsit a lidé oddaní zločinu se neodváží ho sužovat jako dříve, v dobách, kdy jsem ustanovil nad svým izraelským lidem soudce. Popřeji mu pokoj ode všech jeho nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že vystaví dům tobě. Až se naplní tvé dny a uložíš se ke svým otcům, vzbudím po tobě potomstvo, které vzejde z tvých útrob, a upevním jeho království. Já mu budu otcem a on mi bude synem. Tvůj dům a tvé království potrvá přede mnou navěky, tvůj trůn bude pevný navždy.“

2. čtení – Řím 16,25–27

Bůh vás může utvrdit, abyste žili podle evangelia, jak jsem vám ho hlásal, a podle kázání o Ježíši Kristu. Bylo vám zjeveno toto tajemství, které bylo skryté od věčných časů, ale

Dokončení na str. 9

Oba partneri této nejvznešenější smlouvy se na sebe mohou plně spolehnout: Maria na Boha a Bůh na Marii. Vůle *služebnice Páně* splynula s Boží vůlí v dokonalou jednotu. Svým *Ať se stane* uzavřela jménem lidského pokolení tu nejdokonalejší smlouvu s Hospodinem a otevřela tak dokořán bránu k dovršení dějin spásy. Potřebuješ výmluvnější příklad a zdůvodnění poslušné důvěry v Boha? Děkuji z celého srdce, že i ty patříš mezi ty, na které Pán myslí, když sestupuje do panenského lůna. Důvěřuj Tě, které důvěřuje On, a důvěřuj Tomu, kterému důvěřuje Ona. *Bůh tě tak chce utvrdit, abys žil podle evangelia.*

Jemu, který jediný je moudrý, buď skrze Ježíše Krista sláva na věčné věky.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 1,48 ⁽²⁾ Lk 1,49

Předávání víry a její prameny

Joseph Ratzinger jako prefekt Kongregace pro nauku víry uspořádal 15. a 16. ledna 1983 v Lyonu a v Paříži důležitou konferenci o víře a jejích pramenech. Jeho slova, která tehdy ve své přednášce uvedl, jsou dnes ještě naléhavější.

ČÁST 1.

Krise katecheze a problém pramenů

Ve světě techniky, který je tvůrcem samotného člověka, nepotkáváme především Stvořitele, ale člověk potkává sám sebe. Jeho základní struktura spočívá v bytí „vytvořitelném“ ve světě s jeho jistotami a vypočitatelností. Z toho důvodu problém spásy není funkcí Boha, který na nikom nezávisí, ale funkcí moci člověka, který se chce stát konstruktérem sebe sama i svých dějin.

Člověk tedy nehledá kritéria pro svou morálku v diskusi o stvoření a o Stvořiteli, protože se mu stali neznámými. Stvoření už pro něho nemá morální ohlasy. Hovoří jen řečí matematiky a technické užitečnosti, ledaže jde o protest proti násilí, kterému ji podrobuje. Také morální výzva, že stvoření je třeba bránit, zůstává neurčena. Morálka se ztotožňuje s přizpůsobením člověka sobě samému a prostředí. Z tohoto zřetele se také morálka stala otázkou výpočtu nejlepších podmínek budoucího vývoje. To podstatně změnilo společnost: rodina, která je důležitou složkou křesťanské kultury, nachází se, jak se zdá, na cestě ke zrušení. Když už se s metafyzickými pouty nepočítá, jinými pouty není možné ji natrvalo udržet.

Tato nová vize světa se na jedné straně projevuje v médiích, na druhé straně se z médií živí. Prezentace světa a událostí v médiích ovlivňuje vědomí, nebo dokonce vytváří osobní zážitek skutečnosti. To všechno ovlivňuje katechezi, která vidí, jak klasické opory křesťanské společnosti jsou rozbity a není možno se opřít o prožitou skutečnost ví-

ry v živoucí Církvi: v době, kdy mluva a svědomí se živí skutečností světa, který chce být stvořitelem sebe sama, je víra od-souzena k tomu, aby oněměla.

V posledních desetiletích se praktická teologie s velkou energií zabývala těmito problémy, aby pro předávání víry vytyčila nové cesty, lépe přizpůsobené této situaci. Jenomže mnozí se mezitím přesvědčili, že toto úsilí místo k řešení přispělo ještě ke zhoršení krize. Bylo by nespravedlivé toto tvrzení generalizovat, ale bylo by také falešné je prostě popírat. První velký omyl byl ten, že se katechismus potlačoval a prohlašoval za překonaný pro samu jeho podstatu. Jistě, katechismus jako kniha zobecněl teprve v domě reformace. Ale předávání víry jako základní struktury zrozené z logiky víry je tak staré jako katechumenát, tj. jako sama Církev. Pramení ze samé podstaty jejího poslání a není možno se ho vzdát. Přerušení předávání víry jako základní struktury se týká pramenů úplné tradice, má proto za následek rozdrobení vyznání víry. Ta byla nejen ponechána na libovůli

výkladu, ale také podrobena diskusi o svých částech, zda náleží k celku, části byly však z něho vytrženy a jeví se, jako by spolu těsně nesouvisely.

Co vězí za tímto chybným, unáhleným a obecným rozhodnutím? Důvody jsou četné a málo prozkoumané. Na počátku je zcela jistě snaha uvést všechno do souvislosti s vývojem výuky a pedagogiky, která se vyznačuje nadměrným přeceňováním své metody nad vlastním obsahem jednotlivých disciplín. Metody se stávají kritériem obsahu. Nabídka se řídí poptávkou. Projevilo se to v diskusi o tzv. Holandském katechismu. Vznikla tendence podřídřit pravdu praxi. Neomarxistické a pozitivistické principy tak vstoupily také do teologie. To přispělo k podstatnému ochuzení antropologie. Upřednostnění metody znamená nadvládu antropologie nad teologií do té míry, že zavládl radikální antropocentrismus. Nastupují nová těžiště: je to vláda sociologie, prvenství zkušenosti a s tím nové pojetí tradiční víry.

Důvody odmítání katechismu a otřes tradiční katecheze má hlu-

boké kořeny. Ztratila se odvaha hlásat víru jako organický celek a vybírají se z ní jen určité dílčí antropologické zážitky. Vysvětluje se to jako krize víry, lépe řečeno krizí víry, jaká byla církví vlastní ve všech dobách, v katechezi se zcela opomíjejí dogmata a víra se vyvozuje jen přímo z Bible. Dogma není nic jiného než definice a interpretace Bible, jak se utvářela ve víře v průběhu staletí, ale nyní se zdálo, jako by dogma neodpovídalo pochopení biblických textů tlumočených novou historickou metodou. Existovaly tak dvě neslučitelné interpretace: historická a ona dogmatická. Za jedinou platnou jistotu se pokládá to, co má jistotu vědeckou. Dogma se pokládá za projev překonané a archaické formy myšlení, jako projev vůle a moci přezívající instituce. Dogma už tedy není možno pokládat za poslední instanci.

Katecheze, Bible a dogma

Tím se dostáváme k ústřednímu bodu našeho tématu – jaké místo zaujímají v předávání víry její „prameny“. Katecheze, která chtěla všechno vykládat přímo jen z Bible, aniž by vzala v úvahu dogma, mohla se představovat jako katecheze odvozená specificky od pramenů. Ale objevil se zde kuriózní fenomén. Nejdříve se zdálo, že je tu nová plodnost, krása a bohatství v předávání víry. Zdálo se, že cítíme „vůni země Palestiny“, prožívalo se lidské drama, ze kterého se Bible zrodila. Bylo zde jakoby více pravdy a konkrétního života. Ale brzy se projevila dvojakost tohoto projektu. Exegeze, která nechápe Bibli jako živý organismus v živé Církvi, stává se pouhou archeologií, muzeem minulých věcí.

Bible je tak degradována na sbírku heterogenních knih. Tak vznikne otázka: jaká vzít kritéria, jak přizpůsobit četbu této literatury, jak vybrat texty pro katechezi? V Německu vznikla

WIR SIND KIRCHE V NĚMECKU VYZÝVÁ K SIMULACI MŠE

Toto protirímské hnutí vyzývá místa, která jsou bez kněze, aby pořádala nejen bohoslužbu slova, ale aby si četla zprávu o poslední večeři, lámala chleba a navzájem se podělovala. Podobné věci se dějí v Rakousku, kde takovou „mši“ sloužila Marta Heizerová, zástupkyně vedoucího Wir sind Kirche. Pro založení takového svébytného spolku také u nás horuje jezuita P. Václav Umlauf.

PODIVNÉ POMĚRY

Dómský farář u svatého Štěpána ve Vídni Toni Faber se dal slyšet, že homosexuální páry, které si pořídily děti a vytvořily tak „rodinu“, pokládá za čestné a srovnatelné s katolickou, která má jen nějaké problémy. Tento farář se proslavil také tím, že způsobil autonehodu ve stavu těžké podnapilosti.

Kath-net

tendence tisknout Bibli tak, že to, co se jeví překonané, se tiskne malým písmem. A co je překonané? Závisí to na našem vkusu a Bible musí sledovat naše rozhodnutí. Z Bible, která měla být nejbezpečnějším historickým pramenem, se stala Bible rekonstruovaná, pokroková, taková, jak má být. Totéž se stalo s Ježíšem. Tzv. „reálný Ježíš“ neříká a nedělá nic jiného než to, co se nám líbí.

Ušetří nás např. kříže jako smírné oběti; z kříže se stane jen náhodné pohoršení, kterému není třeba věnovat příliš mnoho pozornosti. Také zmrtvýchvstání je pouze zážitek apoštolů, podle kterého se jeho „realita“ stává skutečnou. Nezdržujeme se s událostmi, ale všímáme si vědomí, které o tom mají učedníci jako „společenství“. Jistota víry je nahrazena důvěrou v historickou hypotézu: život však není hypotéza, ani smrt není hypotéza. Víra se však pro nás uzavírá tímto způsobem do vitriny intelektuálního světa, je faktem sama o sobě a jako taková se může také zrušit.

Jestliže dříve vstupovala Bible do katecheze ve formě nauky Církve, nyní proniká do křesťanství jako dialog mezi aktuálními zážitky a slovy Bible. Lidstvo si tak samo utváří prameny křesťanství. Dogma není zcela popřeno, ale stává se něčím okrajovým, málo důležitým pro strukturu katecheze. Písmo ponechané samo sobě se začíná rozpadat: je podřízeno stále novým způsobům, jak je možno je číst. Osobní nebo společenská zkušenost se stává kritériem toho, co zůstává aktuální.

Vyvstávají tím dvě základní otázky:

a) Jaký je vztah mezi exegezí dogmatickou a exegezí historicko-kritickou.

b) Jaký je vztah mezi metodou a obsahem, mezi zkušeností a vírou.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Můj život je krásný

Klára Boucherová trpí rozštěpem páteře. Je to důsledek chybného vývoje v embryonálním stadiu. Pokud tuto vadu zjistí prenatalní diagnostika, vede to dnes většinou k potratu. Jak nelidský je tento postup, ukazuje případ Kláry, uvedený v časopise Famille Chrétienne.

„Můj život je krásný,“ říká tato žena, která má dnes 49 let a která si klade otázku, co by se s ní stalo, kdyby se měla narodit v roce 2011.

„Musím vykřičet svou bolest, když myslím na všechny ty děti, kterým bylo zabráněno přijít na svět. Nechci tím odsuzovat, ale můj křik vychází z hloubky mého svědomí.“ Klára si nejdříve myslela, že prenatalní diagnostika slouží k tomu, aby se rodiče mohli na své dítě dobře připravit. „Ale když vidím, co se dnes praktikuje, musím říct: To je zcela scestné.“

Klára postižená rozštěpem páteře vede dnes docela normální život v Saint-Germain-en-Laye. Nicméně je to život zraněný. Její utrpení jí nepůsobí vlastní neduh, ale hluboký soucit se všemi těmi, kteří se cítí na základě platného zákonodárství diskriminováni. Přijít na svět s rozštěpem páteře je dnes ve Francii stále méně pravděpodobné. Proto se poklá-

dá život těch, kteří mají rozštěp, za něco podezřelého. „Chtěla bych však říct všem politikům, že můj život stojí za to, abych ho žila.“

Její poselství je zcela prosté: „Život se »spina bifida« je možný. Dnes jsou lidé bez zjevného postižení, a jsou nešťastní.“ Ve svém každodenním životě se sociálním zabezpečením konstatuje toto: „Mnozí lidé mi závidí moji životní radost... Někteří mi to říkají přímo do tváře, takže mě nechtějí klamat. Ale to já to od nich ani nechci. Já jsem jednoduše šťastná, a to je to nejdůležitější.“ Z filosofického hlediska dodává: „Postižení je něco zcela subjektivního. Nevíme, co k nám přichází s postiženým dítětem. Ale to nevíme ani v případě tzv. »normálního« dítěte.“

„Před 50 lety ještě ultrazvukové diagnostické přístroje nebyly. Lékař po narození konstatoval rozštěp páteře a řekl mé matce: »Příliš se na dítě nevažte, ono dlouho žít nebude...«“

PRONÁSLEDOVÁNÍ PŘEDE DVEŘMI

Kardinál Burke prohlásil, že pokud vývoj v USA bude pokračovat v dosavadní linii, ocitnou se členové katolické církve ve vězení za vyznávání své vlastní víry, která není v souladu s americkou sexuální praxí. Nejvyšší soudce vatikánského soudního dvora kritizoval také politiky, kteří se prohlašují za praktikující katolíky, ale schvalují nepřijatelnou praxi. Příkladem je ministryně zdravotnictví Kathleen Sebelius, která podporuje antikoncepci a sterilizaci.

Kath-net

KNĚŽSKÁ POVOLÁNÍ VE VIETNAMU

Jakkoliv je situace katolické církve v Vietnamu velmi obtížná, počet kněžských povolání stále roste. Řekl to mluvčí semináře ve městě Ho Či Min. V době, kdy země propadá konzumní mentalitě a tržnímu hospodářství, hledají mladí lidé skutečnou pravdu a nové životní modely. Evangelizace má k této výzvě velmi blízko. Stát sice sahá k represáliím, pokud jde o církevní majetek, ale je přesto k církvi otevřenější a dovoluje přijímat semináristy. Z 87 milionů obyvatel je katolíků 7 milionů.

Fides

Klára Boucherová

Tři měsíce ležela v inkubátoru. „Když jsem byla propuštěna z nemocnice, opět došlo k tlaku ze strany lékařů: »Je to vaše páteř dítěte..., postižení je velmi těžké, nebudete mít sílu pomáhat jí při překonávání obtíží.«“ Rodiče odpověděli: „Je to naše dcera, a my jsme ji už uzavřeli do svého srdce.“

Dospívání bylo skutečně náročné. Klára má opravdové postižení (inkontinence se těžce snaží fyzicky i psychicky). Nedostatečnost páteře je však možno vyvážit duševní silou. Klára se angažuje v hnutí *Foi et Lumière* a to je pro ni prostředek, kde čerpá životní sílu, stejně jako ve spolupráci s ochranou nenarozeného života.

Dospívání bylo také boj, ve škole i v nemocnici. „Mnoho závisí na rodičích a na lékařském ošetření. Měla jsem štěstí, že o mě pečoval chirurg, jehož starší syn trpěl stejnou chorobou.“

Velmi jí pomohla jedna talentovaná fyzioterapeutka. „Byla plná soucitu, když mě jednou viděla, a rozhodla se, že mě naučí chodit... »Bude to samozřejmě trvat něco déle,« vysvětlila rodičům. Ale v šesti letech už jsem mohla začít chodit.“

Od té doby uplynulo mnoho času. Klára sportuje na plachtěnicích. Příští závody budou v Bretani. „Na lodi to není snadné držet rovnováhu. Ale držím se spolu s ostatními.“

Famille Chrétienne 18.-24.6.2011

Překlad -lš-

Kašpar Bertoni, světec pro dnešní dobu (9 - dokončení)

Papežovo dojetí

V roce 1838 na nátlak biskupa Grassera, který viděl, jak malá kongregace nabývá stále zřetelnější tvář, rozhodl se Bertoni získat některé církevní jmění, které stát zabavil a nyní je prodával. Dva dny nato odevzdal don Kašpar všechno k nohám Svätého otce Řehoře XVI. s dopisem vyjadřujícím ducha odříkání a svatě odevzdanosti, který končil větou: *Je to pevná vůle moje a mých druhů zcela se rozdat ve službách našemu Pánu a jeho Církvi, pokud nás uzná, že jsme toho hodni. Živá víra a nezájem o materiální statky vyslovené v tomto listě velmi dojala papeže.*

V audienci, kterou udělil dvěma veronským kněžím, jim ukázal Bertoniho odkaz a řekl: *Podívejte se, co mi píše jeden veronský kněz: tento dopis mě přivedl k slzám.* Papež zařídil všechny věci podle žádosti.

Nečekaná návštěva

Dne 6. září 1838 přijel Ferdinand I. do Milána, aby zde byl korunován za krále Lombardie. Císař v doprovodu manželky Marie Anny a dvora přijel také do Verony, aby zde pobyl několik dnů.

Pro stigmatiny to byl velký svátek: po třech letech mohli znovu obejmout svého spolubratra Luigiho Bragata. Gramego zapsal: *26. září při návratu z Milána po korunovaci zdržel se u nás don Bragato tři nebo čtyři dny a byl z toho nadmíru vzrušený. Nesmírné bylo dojetí dona Bertoniho, když mohl spatřit svého milovaného syna, ale ještě více vzrostl jejich úžas, když se dověděl, že císařovna má v úmyslu vykonat zde návštěvu.*

Došlo k ní 28. září. Panovníci projevíli velké uspokojení z dobra, které stigmatiny vykonávají ve prospěch mládeže ve škole a v oratořích. Císařovna chtě-

la navštívit také celou Bertoniho a soukromě s ním hovořit. Byla nesmírně dojata strohostí a chudou výbavou: bylo zde jen lůžko, stůl a velký kříž.

Kosi dona Gramega

Sezano se nachází mimo Veronu, v malebné krajině Valpantena. I když otcově chválili rozkošné místo, nedokázali přesvědčit Bertoniho, aby je navštívil. Jednoho dne po opětovném naléhání se rozhodl, že nasedne do vozu a zajede tam. Ale sotva vyjel z brány Vescovo, nařídil otočit povoz a vrátit se zpět. V jeho škole se i jeho synové učili přijímat odříkání s klidem v duši. P. Michele Gramego přinesl jednou z venkova hnízdo s kosa. Když byli schopni létat, chtěl je vidět P. Kašpar v letu. Otevřel okno, přinesl je, otevřel klec a řekl: *Jděte s Bohem ... don Gramego vám dává svobodu.* A don Gramego představenému poděkoval.

Květ veronského kléru

Pověst a úcta ke svatosti, která zdobila dona Kašpara, se šířila stále víc a více. Během slavnosti nalezení ostatků svätého Zenona, patrona města (15.-21. srpna 1839), přibyl do města také benátský patriarcha a biskupové z Mantovy a z Trevisa. V nádherné románské bazilice svätého Zenona se konaly slavné bohoslužby a pobožnosti k podpoře víry a zbožnosti věřících. I když měl don Kašpar zdravotní potíže, byl povolán také k účasti. Jeho vystoupení bylo jakoby duchovní závětí Veronským, i když ho

Románská bazilika sv. Zenona ve Veroně

čekalo ještě čtrnáct let utrpení. Musel pak totiž ihned ulehnout a jen na lůžku přijal hodnostáře, kteří přibyl do Verony na oslavy a chtěli také poznat osobně významného veronského apoštola: byli to biskup Giambattista Bellé z Mantovy, benátský patriarcha kardinál Jacopo Monico a biskup z Trevisa Sebastiano Soldati.

Tento poslední, když vyšel z pokoje, pošeptal synům dona Bertoniho, kteří ho provázeli: *Jak jste blahoslavení! Máte za představeného svěťce!*

To dosvědčil také pater Carlo Odescalchi, bývalý kardinál, který vstoupil do jezuitského noviciátu ve Veroně, a když představoval Bertoniho Mons. Antoniovu Marii Traversimu, papežskému zpovědníkovi, napsal: *Je to jeden z nejvzdělanějších, nejmoudřejších a nejctnostnějších církevních představitelů, jaké znám, který spolu s dalšími úctyhodnými kněžimi koná nesmírné dobro v této diecézi.*

Když kapitulní vikář veronský Mons. Giuseppe Bellomi představoval kardinálu Constantinu Patrizimu, prefektovi Kongregace pro biskupy, komunitu stigmatinů, napsal: *Jsou zrcadlem a květem veronského kléru svou zbožností, vzdělaností, radami a příkladem, moudrou a neúnavnou horlivostí a svým vkladem celé této diecézi v každém ohledu.*

Řehole

Dne 11. května 1841 napsal Bertoni Bragatovi dopis, ve kterém vyjádřil záměr, který ho zaměstnával ve dne v noci: *Modlete se za nás všechny a za to, co píšu po malých kapkách, bude-li to vůle Páně, aby to přispělo k jeho slávě...*

Po dlouhých letech společného života dostával Boží záměr konečnou podobu v řeholi, kterou chtěl otec předat svým synům. Původní myšlenka ho napadla již v roce 1817, když ho

Kongregace pro šíření víry vyznamenala titulem *apoštolský misionář*. To bylo také povolání jeho institutu, který pojmenoval *Apoštolští misionáři ve službách biskupům* (Constituzioni del Fondatore 1). Byla to inspirace vycházející z mimořádných lidových misii, které konal v květnu 1816 v San Fermo, která nyní měla nabýt právní podoby. Duch komunity měl být určen slovy: *sloužit Bohu a Církvi zcela nezištně* (CF 3); *osvobození od titulů, rezidence, statků a ustavičných zvláštních starostí* (CF 4) *být připraveni jít na jakékoliv místo v diecézi i ve světě* (CF5), *být podřízeni vedení v poslušnosti k ordinářům toho místa, kde vykonávají své poslání* (CF 2).

Zvláštní charakteristikou, kterou se vyznačuje tato řehole, je bratrské společenství. Ze 314 článků se 128 věnuje tomuto tématu, přičemž první z nich říká: *Všichni mají jako zvláštní znamení ducha svého povolání to, co řekl náš Pán Ježíš Kristus: Z toho poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.* (CF 187)

Zemřít jako svěťci

Synové dona Bertoniho formování stylem svého otce nikdy nezradili své povolání ke svatosti, ani v hodině smrti. Stigmatini museli oplakávat během tří týdnů smrt svých nejmladších členů: 17. února 1842 zesnul svätě don Luigi Biadego. Měl 34 let. Byla to duše čistá jako dítě, nejvíce ze všech pohroužená do mystiky. Všechny jeho myšlenky patřily Pánu, svätým snoubencům Marii a Josefovi a nebi. Během dvou měsíců nemoci, která předznamenávala jeho smrt, řekl zpovědníkovi, který ho chtěl posílit: „Jsem klidný a nedělám si starosti, protože jsem již všechno vložil do rukou Panny Marie. Ona se o nás postará.“

Bratr, který byl zvyklý sloužit nemocným, zvláště donu

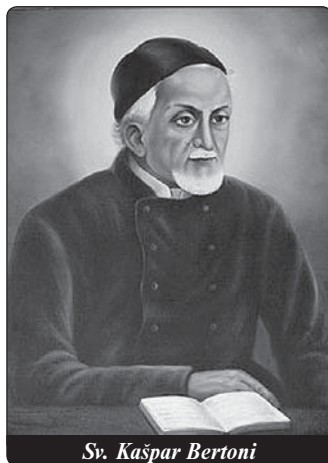
Bertonimu během jeho nemoci, byl zmatený, když viděl, jak je obklopen tak velkou pozorností a starostlivostí. Při jedné návštěvě mu don Kašpar připomněl slova svatého Pavla: *Nikdo z nás nežije sám pro sebe, ani neumírá sám pro sebe, protože jestliže žijeme, žijeme pro Pána, jestliže umíráme, umíráme pro Pána. Ať už žijeme nebo umíráme, patříme Pánu.* (Řím 14,7-8)

Byla to spiritualita důvěryplné odevzdanosti Bohu, která dozrála v otci a kterou pak zasadil do srdce svých synů. Svatá smrt byla vedle způsobené hluboké bolesti ze ztráty tak mladého spolubratra také velkou útěchou pro celou komunitu, která si byla jistá, že získala ochránce v nebi.

O tři týdny později umírá klerik Luigi Ferrari, *mládenec velkých nadějí, s velkým nadáním a vynikající pamětí.* Vyznačoval se andělskou dobrotou, trpělivostí především ve snášení kříže ve své velmi bolestné nemoci. Téměř 150x musel lékař zasahovat chirurgicky, když se pokoušel vyléčit hluboké rány, vždy za nevýslovných bolestí. Bertoni nabídl za jeho uzdravení *bez váhání svůj život.* Jednou přinesl nemocnému ošetřovatel něco na snížení bolesti. *Ale k čemu mi to je?* odpověděl s úsměvem. *Myslím jen na nebe.* Zesnul ve věku 22 let v neděli „Laetare“, dva dny po svátku svatých Ježišových Ran a také on jako jeho božský Mistr byl plný ran v důsledku ukrutné kožní tuberkulózy.

Několik dnů nato, 12. března 1842, byl vysvěcen na kněze Giovanni Battista Lenotti, který vyrůstal u Bertoniho od svých 17 let, kdy zaklepal na bránu stimmatinů, u kterých studoval jako žák.

Koncem roku 1843 se roz nemohl také don Modesto Cainer. Během několika měsíců byl vyrván ze společenství ve věku 44 let. Vstoupil ke stimmatinům v roce 1824 krátce po vysvěcení na kněze a rychle se z něho stal láskyplný ošetřovatel dona Bertoniho v době jeho operací právě

Sv. Kašpar Bertoni

nohy. Kronikář zapsal, že to byla *svatá Marta stimmatinů*, staral se o nemocné *jako něžná matka.*

Dědictví ctností

Svoji poslední mši svatou sloužil don Kašpar 10. září 1843. Pak zůstal 10 let až do smrti bez této své nejdražší posily. Nebyla to nějaká nemoc, která mu bránila ve slavení Eucharistie, ale jeho nohy, které mu nesloužily, a tehdy nebylo dovoleno ceľebrovat vsedě.

Tato dlouhá léta nemoci nebyla léty nečinnosti. Mnoho lidí za ním přicházelo pro radu a pro duchovní vedení. Do jeho pokoje docházeli především kněží: duše nacházející se v těžkostech skládaly k jeho nohám své pochybnosti a protivenství všeho druhu.

Také hraběnka Francesca Borghetti, vdova Cartolari, matka dona Františka, který vstoupil ke stimmatinům r. 1822, často přicházela k P. Bertoniho pro radu. Když zemřela r. 1845, odkázala všechn majetek stimmatinům. Don Bertoni zůstal věrný svým zásadám a spolu se svými druhy (i synem hraběnky) se všeho zřekl. Syn následoval svou matku v krátkém čase. Byl postižen těžkými bolestmi hlavy. Zpočátku se zdálo, že to není nic vážného. Zemřel však náhle 3. července 1846 *na těžkou a nebezpečnou nemoc, encefalitidu, zemřel, když líbal Pána jako andílek - napsal don Gramego - s takovou vroucností, že to nedokážu popsat, a zanechal po so-*

bě vůni ctností a svatosti, že by to chtělo někoho, kdo by to dokázal vylíčit. Měl 51 let. Cartolariové zanechali nesmírné dědictví, více než půl milionu tehdejších rakouských lir. Bylo odkázáno donu Bertoniho, a v případě, že je odmítne, postupně Gramegovi, Brugnolimu a konečně Benciolinimu.

Když se Bertoni dověděl o vůli zesnulého, řekl: *Pokud jde o mne, nechci ani halěř.* Pak se obrátil na své druhy: *Pokud jde o vás, je to vaše věc.* Ještě tentýž den byl vystaven doklad o odmítnutí dědictví, který podepsal Bertoni, Gramego, Brugnoli a Benciolini. Don Kašpar shromáždil celou komunitu v kapli Proměnění Páně, zapálili svíce a otec měl promluvu o nezbytnosti následovat chudého Pána. Pak zazpívali na poděkování „Te Deum“.

Otec ducha

Markýz Bonifác di Canossa, bratr u svaté Magdalény, a synové Giovanni a Luigi (ten se stal později jezuitou, veronským biskupem a kardinálem) byli návštěvníci oratoře a pak také pokoje dona Bertoniho. Sám kardinál di Canossa později dověděl: *Kolikrát jsem se obrátil na otce Kašpara o radu, posilu a směrnicí! Našel jsem ho vždy s nejsladším úsměvem na rtech, i když právě velice trpěl.*

V roce 1850 se uchýlila ke stimmatinům na několik dnů du-

chovních cvičení jiná významná církevní osobnost – Daniele Comboni. Bertoni, stále trpící na svém křesle, uměl vložit do srdce mladého učedníka lásku k ukřižovanému Kristu: *Žádná choulostivost není dovolena tomu, kdo přijal oděv ukřižovaného Krista. Kněžský šat nemá být elegantní oděv pro osobní pohodlí.* Comboni se vrátil ke stimmatinům, aby si dal ověřit své misijní povolání a P. Marani mu dával před jeho odjezdem do Afriky duchovní cvičení, ale první naučení dona Kašpara zůstala navždy zapsána v jeho srdci.

Potřebuji odejít

Posledních třicet měsíců jeho nemoci bylo trvalým mučednictvím. Pokládal však za zbytečné starosti lékařů i svých synů o nemoc, která ho postupně stravovala.

Bylo to velké utrpení, které bylo nutno snášet. Také hluboká rána z proleženiny působila nevýslovná muka. Jediná slova, která vycházela z jeho úst, byla slova modlitby a invokací. Postupně vystupoval na Kalvárii: Boží kříž ho přibíl na lůžko bez možnosti pohybu. V posledních dnech nebyl schopen nic přijmout: jen kousek ledu na rty, který měl snížit vyprahlost z horečky. Ráno posledního dne v neděli 12. června 1853 požádal nemocný jako obvykle o svate přijímání. Pak ho opouštěly poslední síly. Upadl do bezvědomí. Tvář zbledla a polil ji studený pot. Pokropení vodou mu vrátilo vědomí a řeč. *Otče, potřebujete něco?* – zeptal se ho jeden bratr. *Potřebuji odejít,* byla jeho poslední slova

Kolem tří hodin odpoledne oznámil největší zvon „U Stigmat“ Veroně svěřence smrt. V té chvíli se kněží Bertoniho nacházeli v oratořích ve městě, kde hlásali „křesťanskou nauku“. *Apoštolští misionáři* byli na svých místech, u mládeže z lidu, aby jim vyprávěli o Pánových divech.

Překlad -lš-

Dům stimmatinů v Sezano

Josef Wasel, syn pasáka ovčí, pracoval po skončení školní docházky u jednoho sedláka jako pacholek. Působivá kázání misionářů Božího slova (verbistů) v místním farním kostele probudila v mladém muži touhu stát se misionářem. Jako 28letý vstoupil do řádu ve Steyli a podle svatého Stanislava Kostky přijal jméno Kostka. Zakladatele své řehole Arnolda Jansseny prosil, aby ho poslal do dalekých misijních krajin, ale ten mu s úsměvem odpověděl: Tvoje loď ještě není připravena. A poslal bratra Kostku na výpomoc do střediska sv. Vendelína v Sársku. Tam potom bratr Kostka neúnavně pracoval 43 let v kuchyni, v klášterní prodejně a pečoval o poutníky.

Málokdo však věděl, že Pán si tohoto skromného a zbožného bratra přitahoval stále více k sobě a jeho misijní pole „přeložil“ do jeho nitra. Bratr Kostka zpětně vypráví:

Už před svým vstupem do řehole jsem měl nejraději ty chvíle, které jsem mohl trávit v modlitbě před Nejsvětější svátostí, ale v klášteře tato touha stále více sílila. Všechno mě přitahovalo ke Spasiteli, vnitřní žár mě v noci přinutil vstát, abych dobrému Mistru projevil svou lásku. Osobně bych tyto noční modlitby připsal dennímu svatému přijímání. Protože tato přitažlivost..., tento oheň ve mně... přicházel ze Svátosti, od Spasitele, který byl přítomen ve svatostánku jako pravý Bůh a pravý člověk. S povolením otce rektora... jsem směl každou noc vstávat, i když on si myslel, že jde jen o krátké vzplanutí.

Půl hodiny po půlnoci jsem vstal ze svého lůžka. Budík jsem nepotřeboval, protože jsem se budil vždy ve stejném čase, a v duchu jsem si myslel, že je to zřejmé můj anděl strážný, který mě vždy včas vzbudil. Do druhé hodiny jsem potom klečel před Nejsvětější svátostí. Pokud jsem byl ještě v hospodářství, modlil jsem se v seníku na podlaze plné sena,

Noční schůzky

Bratr Kostka je skromný misionář Společnosti Božího Slova v Grevenbroichu v Severním Porýní – Vestfálsku. Po dobu čtyřiceti let při každé mši svaté byl skrytým svědkem Kristova utrpení. Stejně tak nenápadně čtyřicet let noc co noc trávil hodiny v adoraci před Nejsvětější svátostí oltární.

protože dveře kostela byly zavřené. V misijní době jsem při adoraci setrval za hlavním oltářem na místě, které se mi stávalo stále milejším.

Při myšlence, že Mojžíš byl vyzván, aby zul svou obuv, protože místo, na kterém stál, bylo svaté, také já jsem se chtěl před Bohem ve Svátosti Lásky objevit bez obuvi. Proto jsem boty nechával před dveřmi kostela. Tento obyčej,

Hrob bratra Kostky

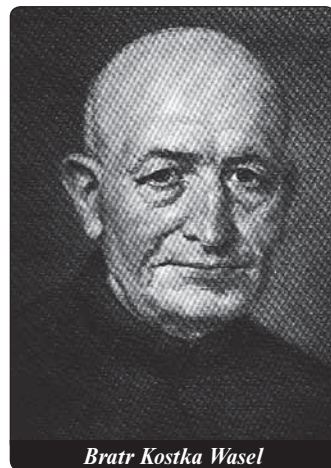
modlit se před Nejsvětější svátostí bez obuvi a bez kabátu i v nejkruťší zimě, jsem po celou dobu zachovával. Teprve když mi bylo 68, dostal jsem od bratra krejčího obnošený kabát.

Předstupovat před Pána chudobný a bosý, to jsem potřeboval; stejně tak bez bot, v ponožkách, jsem ráno budil své spolubratry. Chudobu nikdy nebudu moci docenit.

Když jsem přistupoval k oltáři, žádal jsem nejdřív o víru, naději a lásku. S vědomím vlastní ubohosti a hříšnosti jsem si přitom lehl na tvář. První Otčenáš jsem se modlil s tím, že jsem měl na zřeteli své hříchy, chyby a nedostatky a vyznával jsem se z nich. Pak následoval druhý... vyjadřoval jsem svoji důvěru v nesmírné Boží milosrdenství a pamatoval jsem na to, že Bůh je dobrý Otec a rád odpouští hříchy, když o to pokorně prosíme.

KŘIŠTÁLOVÁ KATEDRÁLA

Katolická diecéze Orange v Jižní Kalifornii zvítězila v dražbě, při které šlo o prodej tzv. „Křišťálové katedrály“, která se stala finančně neúnosnou pro evangelikální obec Garden Grove. Katolíci nabídli 57,5 mil \$ (42,7 mil €). Katedrála byla postavena v 70. letech. Má délku 142 m a výšku 40m. Je to ocelová konstrukce s 10 000 skleněnými okny. Věž má výšku 73 m. Uvnitř je 3000 sedadel a 1000 míst pro hudebníky a zpěváky.

Bratr Kostka Wasel

Při třetím Otčenáši jsem byl zpravidla již velmi zanícený. Zvedl jsem se, po kolenou jsem vystoupil po oltářních schodech a tiše jsem zaklepal na dveře svatostánku s pevnou důvěrou: „Pane, jsem opět zde!“ Potom jsem dobrou hodinu setrval ve spojení s Pannou Marií. Chtěl jsem se dát vést její mateřskou rukou. Měl jsem k nebeské Matce vždy bezmeznou důvěru. Od té doby stále žiji v přesvědčení, že noční adoraci si přeje Maria, ta, která se jako první klaněla Bohu, který se stal člověkem.

Noční adoraci jsem praktikoval do svých 63 let. Potom jsem svůj noční zvyk změnil v tom, že jsem vstával ve tři hodiny a své modlitby jsem konal za oltářem, abych byl hotov, když se ráno (v 5 hodin) objeví spolubratři. V roce 1937 tomu bylo již třicet let, co konám noční adoraci před Nejsvětější svátostí. Hodiny klanění odpadly jen tehdy, když mi v tom bránila horečka nebo chřipka. Ale i tehdy se stávalo, že jsem se dovedl do kostela, abych splnil tužbu svého srdce.

Modlil jsem se za papeže, kardinály, biskupy a kněze. Ježíšovu Srdci jsem odporoučel úmysly, které byly svěřeny mně nebo některému spolubratrovi. Hlavní myšlenkou mé modlitby v této důvěrné noční hodině bylo: Pane, ať se stane jen tvá vůle ve všem a ve všech. – Pane, zachraň duše! Na čistě materiální úmysly jsem se nemodlil. ... Téměř vždy jsem se modlil bolestný růženec a na ten jsem potřeboval celou hodinu. Během této hodiny jsem slova nevyslovoval. Moje modlitba vy-

cházel a vychází od srdce k srdci - bez zevního pohybu rtů. Celou dobu jsem pokojně klečel v lavici nebo na nejnižším oltářním stupni. Vnitřní žár ... mě posiloval; nikdy jsem nepocítil ani náznak únavy - v tom čase si vyprávěla dvě milující srdce, které se od sebe nemohou odloučit a která si navzájem vyprávějí o lásce. Jak blažené byly tyto hodiny! Byly předtuchou nebeské slasti.

Když ho v roce 1941 z domu sv. Vendelína vyhnali nacisté, vystřídal staříčkový bratr různé kláštery a v roce 1945 přišel do domu sv. Arnolda v Münsterlandu. I tam byl v posledních letech svého života známý svými nočními adoracemi. Za svého života si misijní bratr ani při své namáhavé práci nikdy nedopřál přestávku, i když ho v důsledku nedostatku spánku a přitom i častého postu bolívala hlava, nemělo to vliv na jeho vzezření a neutrpěla tím jeho veselá mysl a vlídná, přátelská povaha. Ani ve vysokém věku si bratr Kostka neodpustil přes den další drobné práce. Zemřel 1. prosince 1946 ve věku 78 let několik minut před svou obvyklou noční schůzkou s Pánem. Místo posledního odpočinku našel na klášterním hřbitově.

Dnes se Společnost bratra Kostky (www.bruder-kostka.de) zasazuje za blahořečení tohoto mystika, jehož uzdravení přispělo k svatořečení zakladatele řehole Arnolda Janssena (2003). Když měl totiž bratr Kostka na pravé noze silné omrzliny, které se nechtěly hojit, modlil se před obrazem Arnolda Janssena: „Otče, ty jsi mě tak často odbýval (Arnold ho nechtěl poslat do misii), teď bys mi mohl uzdravit moje nohy. Pro tebe je to maličkost!“ V tom uslyšel za sebou bratr Kostka hlas, který řekl: „Tvoje noha je zahojena ... a už nikdy nebude nemocná!“ Když sňali obvaz, rány byly úplně zacelené.

Vítazstvo srdca 82/2011
Překlad -lš-

Podle lidového podání 3. listopadu 1591, v den, kdy bylo založeno město Guanare, táhl domorodý kmen směrem k El Tucuyo mezi Portuguesa a Lara v džungli. Náčelník a jeho žena překračovali potok, když spatřili ženu neobyčejné krásy, která je oslovila v jejich dialektu a řekla: „Jděte do domu sirotků, poprosťte je, aby vám nalili vodu na hlavu, abyste mohli přijít do nebe.“

Krátce nato potkal náčelník na břehu řeky Guanare Španěla Sancheze, který spravoval pozemky v Soropo, a vyprávěl mu o zjevení. Juan Sanchez usoudil, že šlo o zjevení Panny Marie, a požádal náčelníka, aby se svým kmenem za týden znovu přišel, aby mohl být poučen o křtu. Všichni se pak sešli

Průvod se sochou Panny Marie na poutním místě v Coromoto

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

nyní je zřejmé předpovědmi Písma na příkaz věčného Boha a oznámeno všem národům, aby ho vírou poslušně přijaly. A proto Bohu, který jediný je moudrý, buď skrze Ježíše Krista sláva na věčné věky. Amen.

Evangelium - Lk 1,26-38

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“ Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“ Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“ Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“ Maria řekla: „Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

Zjevení Panny Marie v Coromoto (Venezuela)

Katedrála v Guanare

na daném místě. Setkání se konalo na soutoku řek Guanaguana a Tucupido. Sanchez jim sdělil, že po dohodě s úřady je jim svěřeno území, kde se stalo zjevení. Zde mohou postavit své stany a během katechumenátu kultivovat půdu. Takřka všichni obdrželi půdu, ale náčelník se chtěl vrátit zpět do pralesa. Tam mohl poroučet, ale zde by musel poslouchat.

Podle tradice se Panna Maria zjevila podruhé náčelníkovi, jeho ženě a švagrově v noci 8. září 1652. Náčelník vytáhl z toulce šíp a zamířil na zjevení. Maria

se však nezalekla a přistoupila ještě blíže. Když náčelník vystřelil svůj šíp, Maria zmizela, ale zanechala mu v ruce svůj obraz a malý pergamen. Chtěl ho spálit, ale jedno dítě ho zachránilo. Když se Juan Sanchez dověděl o novém zjevení, setkal se s dvěma průvodci, Bartoloméem Sanchezem a Juanem Sibrianem, na místě zjevení a převzali vzácnou relikvii. Když o tom informoval civilní i církevní nadřízené, nikdo mu neuvěřil.

Tak jako v Guadalupe v Mexiku, i ve Venezuele se místo zjevení, které dostalo název Coromoto, stalo centrem kulturní a náboženské jednoty a je dnes místem úcty k Bohu a k Panně Marii. K velké radosti zbožných Indiánů byl 1. února 1654 obraz Panny Marie přenesen do kostela v Guanare. Dnes tam stojí bazilika a uctívá se zde vzácná relikvie.

Co se stalo s náčelníkem? Podle tradice se vrátil do džungle a tam ho uškrtl jedovatý had. Tu se obrátil na Boha a žádal o křest. Uzdravil se a stal se horlivým apoštolem Panny Marie.

Náboženská horlivost Indiánů způsobila, že k nim byl poslán kněz, kapucín José de Najera, který pečoval o vesnici a dal jí název San José de la Aparición. Ale v důsledku velkých povodní byla vesnice zničena. Místo zjevení se však stalo slavným poutním místem Panny Marie z Coromoto.

Dne 1. března 1942 prohlásila venezuelská biskupská konference Matku Boží z Coromoto za patronku a ochránkyni Venezuely. Pius XII. potvrdil 7. října 1944 biskupský dekret o jmenování patronky Venezuely a povýšil kostel na baziliku. V roce 1985 ji navštívil Jan Pavel II.

Dictionnaire des Apparitions,
abbé René Laurentin,
Fayard 2007

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (21)

STVOŘENÍ – ÚŽASNÝ ŘÁD

23. listopadu 1976

Jsem Dokonalost a jediná bytost s nekonečnou dokonalostí. Tato moje dokonalost se odráží ve stvořeném vesmíru, ve světě neviditelném i viditelném a zakládá ve všech jednotlivých věcech úžasnou harmonii hodnou svého Stvořitele, v řádu, který je neméně úžasný a ve kterém každá věc směřuje ke svému cíli ke chvále Stvořitele.

Pak nastoupilo stvoření inteligentních bytostí schopných svobodně konat dobro, schopných také svobodně konat zlo, ale přirozené dary, jimiž byly vybaveny, byly takového rázu, že ve všem podporovaly jejich orientaci a podněty k dobru.

V tomto stavu měly setrvat po dobu stanovenou Otcem, Stvořitelem a Pánem všech věcí, a po uplynutí této doby měly jim být dokořán otevřeny brány ráje, aby byly přijaty k účasti na slávě a nekonečné blaženosti Otce. Ale po Bohu nejkrásnější a nejmocnější z těchto tvorů se dopustil hříchu, protože se chtěl rovnat Bohu, vzepřel se proti Bohu, a tak nastala ve stvoření vzpoura a jejím následkem byly, jsou a budou těžkosti, které žádná lidská mysl není schopná pojmout.

Porušení řádu – hřích

Harmonie stvoření byla tak narušena, že radikálně změnila stanovený řád. Celý vesmír pociťuje toto narušení a samotná příroda sténá pod tíží hříchu.

Po vzpouře v neviditelném světě následovala vzpoura lidstva v Adamovi a Evě, která ještě více narušila stanovený řád a byla ve světě původcem zla, bezprecedentních katastrof v podobě utrpení, válek, nemocí, nenávisti, násilí, zločinů a smr-

ti, daň Satanu v každé generaci. Stačí připomenout zatracené duše, které jsou odsouzeny; ztráta jediné duše je horší než všechny války, epidemie, revoluce a neštěstí všech dob. Nemůžete pochopit, co to znamená věčnost v mukách.

Obnova řádu: Církev a kněžství

Jako Láska jsem nemohl dovolit takové zmaření lidské přirozenosti: nastoupilo Vtělení a Vykoupení, které vykonalo Slovo, aby obnovilo zmařený řád a navrátilo možnost spásy pro všechny duše dobré vůle.

S Vykoupením jsem založil Církev jako svátost spásy a v Církvi kněžství, abych si v nich vytvořil spoluvykupitele, tj. své spolupracovníky, kteří mají tvořit páteř mého mystického Těla.

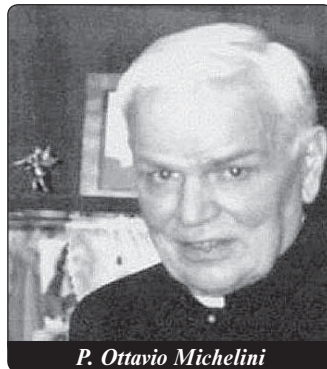
Knězem se člověk stává skrze povolání

Podobně jako lidé si vybírají své spolupracovníky, tak také Já, vtělené Boží Slovo, si vybírám své spolupracovníky. Proto běda nezvaným, běda nepovolaným, běda těm, kteří z lidské vypočítavosti a svých zájmů se vloučí mezi mé povolání... Knězem je možno se stát jen skrze povolání, jiná cesta by byla hříšná, ba svatokrádežná.

NEŽÁDOUCÍ OSAZENSTVO?

Jednota svatého Martina z Tours je sdružení kněží papežského práva, které založil v roce 1976 Jean-François Guérin v diecézi Tours ve Francii. Tito kněží slaví liturgii podle misálu Pavla VI., ale výlučně v latinské řeči a čelem k Bohu. Věnují se gregoriánskému chorálu, pěstují komunitní život a rozjímání lectio divina. Mají 70 kněží a jáhnů a 40 seminaristů. Toto sdružení má převzít ve Weingarten v německé diecézi Rottenburg benediktinský klášter. Nelíbí se to vedoucímu diecézního vzdělávacího domu, protože jejich liturgie je prý „příliš purtická“. Biskup Gebhard Fürst však na tom trvá.

Kath-net

P. Ottavio Michelinimu

Zde vidíš, synu, problém kněžských povolání.

Tak jako můj Otec podle plánu Prozřetelnosti vkládá lidem do srdce různé vlohy a tendence, aby se ve velké lidské rodině všichni doplňovali a integrovali v harmonickém, předem stanoveném řádu, tak jsem Já v Církvi vložil do srdce předem vyvolených vzácný a vznešený zárodek povolání, vzácný zárodek, který jako předem vyvolený musí přijmout, chránit, pěstovat i jeho rodiče a vychovatelé.

Mnoho povolání ztroskotává vinou těch, kteří měli povinnost je chránit, a odpovědní budou za ně skládat účty. Je známo, že křesťané nevěřící nebo takoví, kteří křesťanskou víru ztratili, často kladou povoláním, která jsem dal tolika duším, překážky a působí tím Církvi velké škody. Je to strašná odpovědnost!

VYKOUPENÍ – POSVĚCENÍ PRO VŠECHNY

26. listopadu 1976

V řádu, který můj Otec stanovil, má každý tvor zaujmout to místo, pro které byl stvořen.

Otec, Stvořitel a Pán všeho a všech, řídí s moudrostí, dobrotou a nekonečnou láskou vše tak, aby to dospělo ke svému vlastnímu cíli v harmonii vesmíru.

Také v mé Církvi, která se zrodila a vyšla z mého otevřeného Srdce, ve společnosti lidské i božské a shodně s Otcem, jsou duše povolány, aby byly její součástí a dosáhly svého cíle ve svém posvěcení na zemi a v oslavě v nebi na místě pro ně vyhrazeném.

V žádné společnosti nemohou všichni dělat totéž, ale každý sleduje své vlastní vlohy, přesněji řečeno následuje své vlastní povolání, vykonává tu činnost, pro kterou je předurčen nejvyšším Správcem ku prospěchu všech, takže všichni tvorové, třebaže si toho nejsou vždy vědomi, navzájem se integrují a v aktu vzájemné lásky, vložené do každého srdce ve vzájemné výměně a darování, podmínky soužití lidské společnosti, a v projevech přirozené lásky jakožto základního tmelu tvoří jednotu všech v rodině společnosti, ve které se jednotlivé údy nemohou zaměřit jen na své osobní dobro, nýbrž na dobro všech. Tak uspořádal Otec lidskou společnost.

Poslání mé Církev

Moje Církev se řídí základními principy, kterými se musí řídit velká lidská rodina, ale moje Církev se liší od jiných lidských společností svým řádem jako dokonalá společnost, ve které se setkává lidství a božství, propletají se a slévají, a tím se odlišuje a vystupuje nad rodiny národů, nad jiná lidská společenství právě pro svou tajemnou povahu, která má za cíl vést národy po cestě věčné spásy.

Žádná jiná společnost mimo moji Církev nemá podobné poslání, ani stejnou důstojnost a dar spásy; nechť je však jasno, že velikost mé Církev nevyplývá z nádhery a okázalosti, z bohatství a vnější pompy, ale vždy z tajemství její lidské a božské povahy, z jejího poslání ve svě-

tě vést lidi a národy k nebeské vlasti, k ráji.

Kněžství má v Církvi místo prvořadé důležitosti

Je to úkol velmi vznešený, náročný a proveditelný. Tajemství Církve se vylévá také na kněžství, které svým hierarchickým uspořádáním zaujímá místo prvořadé důležitosti.

Z mého Kněžství vyplývá královská důstojnost; jsem nejvyšší a věčný Král. Všechno bylo stvořeno pro Mne a Mně všechno náleží. Svého královského a věčného kněžství činím účastnými také ty, kteří k tomu byli od věčnosti vyvoleni mým nebeským Otcem.

Vyvolený, lidský tvor, byl oděn do mého božského a královského kněžství s úkolem stát se v Církvi Mnou vedeným spolupracovníkem a spoluvykupitelem k uskutečňování díla spásy.

Můj synu, není možné vyložit ti lidskými slovy lidskou a božskou velikost a moc kněžské důstojnosti, není to možné, protože vaše slova nemohou vyjádřit to, co je božské, nadpřirozené, věčné, nekonečné..., ale pozorné zamyšlení mých kněží nad tajemstvím, kterého jsou spoluúčastníky, může posloužit k tomu, aby si lépe uvědomili svou odpovědnost a byli pozornější ke svým povinnostem.

DUŠE-OBĚTI

30. listopadu 1976

Kdo jsou tyto oběti? Jaký je cíl těchto obětí?

Proč z těchto duší-obětí jsou známy jen málokteré duše? Proč duše-oběti často narážejí na odpor a nepochopení i pronásledování těch, kteří by je z logických důvodů měli právě chápat a všemožně podporovat?

Kdo jsou?

Duše-oběti jsou duše vyvolené nebem, Božskou Trojicí, její dcery a nevěsty; jsou to duše Otcem nejvíce milované, nejinak spojené se Synem a Duchem Svatým.

Za nejdojemnější a nejpůsobivější lekci zvláště pro dnešní svět pokládám z celého tohoto čtení epizodu o neslychané pobožnosti (str. 7), když zbožní kněží po odmítnutí nabízeného obrovského dědictví zpívali „Te Deum“. Zpívali hymnus díků před tváří Pána, který se narodil ve chlévě, který neměl, kam by hlavu složil a umřel na dřevě nahý: Chválíme tě, Bože, a oslavujeme, že jsi nám dal sílu zachovat tvé evangelium a následovat příklad tvého chudého Syna. On si také mohl zajistit bezstarostnou existenci. Mohl přijmout k sobě bohatého mládence i s jeho statky, ale to by bylo gesto, které by sotva kdo mohl následovat, to by byl skutek, který by popřel celé Ježíšovo poselství. Vždyť i to málo, co měla Ježíšova družina na své každodenní potřeby, stalo se pokusem a příležitostí k největší a nejhatnější zradě lidských dějin. Nebyla snad ona ohromující suma, kterou měl don Kašpar zdědit, jedním z těch darů, které Bůh ve své prozřetelnosti posílá svým služebníkům? Ať byl, nebo nebyl, oni si byli vědomi, že by je zbavil chudoby, poko-

Jsou to duše, které velkodušně, často heroicky činí ze svého lidského života dar Bohu, podrobují svůj život zcela jeho svaté vůli a nechtějí nic než to, co chce od nich Bůh, touží jen po Bohu, jediném pravém a velkém dobru, který je alfa a omega všeho a všech, obětují samy sebe z lásky k Bohu, Nejvyššímu Dobru, jedinému cíli našeho života: aby odčiňovaly svoje i cizí hříchy.

Co dělají?

Vystupují s Kristem na kříž

Duše-oběti jsou privilegované duše, které prosí, aby mohly následovat Krista ve shodě s jeho slovy: „Kdo chce za mnou přijít, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ Nespokojí se s tím, že následují Krista

ry a důvěry, znemožnil by jim být příkladem, jak krásné a poželhané je žít důsledně podle evangelia.

Úplná odpoutanost od statků tohoto světa není nějaké omezení či ochuzení, ale naopak úplné osvobození, vymanění z pout, aby všechny naše síly, všechny naše starosti se mohly zcela bez omezení a bez výhrad věnovat tomu jedinému: milovat svého Boha z celého srdce, ze vši mysli a ze vši síly, aby se naše srdce nemuselo zaměstnávat ničím jiným než tím nejkrásnějším, k čemu jsme povoláni i pro celou věčnost: k milování. Všechno ostatní nám bude přidáno. Nepotřebuje dnešní bláznivý a nad propastí stojící svět taková výmluvná a nápadná svědectví, jak vzácné, neocenitelné a nenahraditelné jsou pravé poklady a hodnoty evangelia? Kdo jiný než křesťané mohou této společnosti názorně ukázat, že existuje jiný životní způsob, který od základu mění všechny vztahy, řeší všechny krize a zajišťuje to nejvytouženější: mír a štěstí srdce a pokoj mezi lidmi.

-lš-

Vyvolené duše jsou hromosvody lidstva. Běda lidem, běda zemi, kdyby zde nebyly duše-oběti. Boží spravedlnost by již všechno proměnila v popel.

Proč jsou málo známé?

Protože právě dobro, pravá ctnost je plachá a vyhýbá se publicitě, slávě tohoto světa, smýšlení světa, jeho způsobu života. Proto mají rády ústraní, skrytost, mlčení, aby byly schopné přijímat a vnímat hlasy a světla, které přicházejí shůry, aby se daly řídit Boží vůlí, která je sice chce mít na světě, ale skryté před zraky těch, kteří je neznají a nemohou je pochopit, protože jsou zamilované v Bohu a nemohly by rozvíjet svou rozmluvu s Bohem jinde než v pokorné skrytosti.

Jsou málo známé také proto, že lidem, kteří je nechápou, se jeví jako hloupé, pošetilí; takové duše svět nemiluje, často jimi pohrdá a vysmívá se jim, ale ve skutečnosti se jich bojí a často se od nich odvrací, protože jejich hrdinské sebezapírání zní jako přísné napomenutí a spravedlivé odsouzení, a to zatížená svědomí nesnášejí.

My pošetilí..., mysleli jsme...

Jednoho dne budou lidé muset opravit své smýšlení a své soudy o duších-obětech, které záměrně ignorovali a chovali v opovržení. Lidé je jednou uvidí, jako boháč viděl Lazara na Abrahámově klíně.

Jednoho dne se lidé obrátí k duším-obětem a zvolají: „Jsme pošetilí, proto jsme hřešili a sešli z cesty pravdy. Mysleli jsme...“

Můj synu, už jsem ti řekl, že moje cesty nejsou vaše cesty. Kdo věří ve Mne, neztratí se v labyrintu světa, který ovládá Zlý, kdo věří ve Mne, bude Mne následovat na cestách, které jsem vyznačil pro všechny svým životem zde na zemi.

Můj synu, následuj Mne, a nebudeš toho litovat!

(Pokračování)

Překlad -lš-

JEŽÍŠ - UČITEL MODLITBY - dokončení ze str. 2

bere na svá bedra tíži viny celého lidstva a naplňuje tak Otcovu vůli. Tím, že se soustředí k modlitbě, Ježíš dává najevo intimní pouto s Otcem, který je v nebi, zakouší jeho otcovství, přijímá náročnou krásu jeho lásky a v rozhovoru s Otcem přijímá potvrzení svého poslání. Ve slovech, která zaznívají z nebe (srov. Lk 3,22), je sesláno anticipované velikonoční tajemství uskutečněné pak na kříži a ve zmrtvýchvstání. Božský hlas ho označuje za *milovaného Syna*, dovolává se Izáka, nejmilovanějšího syna, kterého otec Abrahám byl ochoten obětovat podle Božího příkazu (srov. Gn 22,1-14). Ježíš není jen syn Davidův, mesiánský královský potomek nebo služebník, v němž má Bůh zalíbení, ale také jednorozený a milovaný Syn, kterého Otec daruje pro spásu světa. V okamžiku, kdy Ježíš skrze modlitbu prožívá hluboce své synovství a zakouší Boží otcovství (srov. Lk 3,22b), sestupuje Duch Svatý (srov. Lk 3,22a), který vede jeho poslání a který se vylíje poté, co bude povýšen na kříž (srov. Jan 1,32-34; 7,37-39), aby osvětlil dílo církve. V modlitbě žije Ježíš v nepřerušném styku s Otcem, aby uskutečnil až do konce plán lásky k lidem.

Rodina, škola modlitby

Na pozadí této mimořádné modlitby stojí celý Ježíšův život prožitý v rodině hluboce svázané s náboženskou tradicí izraelského lidu. Ukazují to příklady, které nacházíme v evangeliích: jeho obřizka (srov. Lk 2,21), jeho představení v chrámě (srov. Lk 2,22-24), podobně jako výchova a formace v Nazaretě ve svatém domku (srov. Lk 2,39-40 a 2,51-52). Jedná se o *asi třicet let* (Lk 3,23), dlouhou dobu skrytého a všedního života rovněž se zážitky účasti na společ-

ných náboženských projevech, jako jsou pouti do Jeruzaléma (srov. Lk 2,41). Ve vyprávění epizody o dvanáctiletém Ježíši v chrámě, kde seděl mezi učiteli (srov. Lk 2,42-52), nám dává evangelista Lukáš nahlédnout, jak Ježíš, který se modlí po křtu v Jordánu, má dlouhý zvyk modlit se v intimitě s Otcem, založený na tradicích, ve stylu své rodiny, v rozhodujících zážitcích, jaké v ní prožíval. Odpověď dvanáctiletého Marii a Josefovi naznačuje již ono božské synovství, které božský hlas zjevuje po křtu: *Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že se musím být v tom, co je mého Otce?* (Lk 2,49) Když Ježíš vystoupil z vody Jordánu, nezahajuje svou modlitbu, nýbrž pokračuje ve svém trvalém běžném vztahu s Otcem; je s ním v této intimní jednotě, která tvoří přechod od skrytého života v Nazaretě k jeho veřejné službě.

Ježíšovo učení o modlitbě vychází jistě ze způsobu modlitby, jaký získal v rodině, ale má svůj hluboký a podstatný původ v tom, že je Boží Syn, v jedinečném vztahu k Otci. *Kompendium Katechismu katolické církve* odpovídá na otázku: Od koho se Ježíš naučil modlit? takto: „Ježíš se podle svého lidského srdce naučil modlit od své Matky a z hebrejské tradice. Ale jeho modlitba pramení z intimnějšího zdroje, protože je věčný Boží Syn, který se ve svém svatém lidství obrací na svého Otce v dokonalé synovské modlitbě.“ (541)

Ve vyprávění evangelia vystupují Ježíšovy modlitby vždy tam, kde se kříží tradice jeho národa a novost jeho osobního jedinečného vztahu k Bohu. „Opuštěné místo“ (srov. Mk 1,35; Lk 5,16), kam se často uchyluje, „hora“, kam vystupuje, aby se modlil (srov. Lk 6,12; 9,28), „noc“, která mu umožňuje samotu (srov. Mk 1,35; 6,46-47; Lk 6,12), připomínají okamžiky z cesty Božího zjevení ve Starém zákoně

a naznačují kontinuitu spásného plánu. Ale současně znamenají okamžiky zvláštní důležitosti pro Ježíše, který se vědomě zapojuje do tohoto plánu, věren Otcově vůli.

Noci s Bohem

Také v naší modlitbě se musíme naučit stále více vstupovat do dějin spásy, jejichž vrcholem je Ježíš, obnovovat před Bohem své osobní rozhodnutí otevřít se jeho vůli, žádat od Něho sílu pro ztotožnění jeho a naší vůle v celém našem životě, v poslušnosti k plánu, jaký má s námi jeho láska k nám.

Ježíšova modlitba se týká všech fází jeho služby a všech jeho dnů. Námahy ji nepřerušují. Evangelia dokonce dávají nahlédnout na jeho obyčej strávit v modlitbě část noci. Evangelista Marek vypráví o jedné z těchto nocí po namáhavém dnu rozmnožení chlebě a píše: *Pak hned přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a jeli napřed na druhý břeh směrem k Betsaidě, než on rozpustí zástup. Rozloučil se s nimi a odešel na horu, aby se modlil. Když nastal večer, byla loď daleko na moři a on sám ještě na zemi.* (Mk 6,45-47) Když se rozhodnutí stávají naléhavými a komplexními, jeho modlitba se prodlouží a zintenzivní. Např. bezprostředně před volbou dvanácti apoštolů Lukáš zdůrazňuje celonoční přípravou Ježíšovu modlitbu: *V těch dnech vyšel na horu, aby se modlil; a celou noc strávil na modlitbě s Bohem. Když se rozednilo, zavolal k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které nazval apoštoly.* (Lk 6,12-13)

Modlitba jako plod cvičení

Když se díváme na Ježíšovu modlitbu, musí nás napadnout otázka: Jak se modlím já? Jak se modlíme my? Kolik času věnuji vztahu s Bohem? Pro-

vádí se dnes dostatečná výchova a formace k modlitbě? A kdo může být jejím učitelem? V apoštolské exhortaci *Verbum Domini* jsem hovořil o důležitosti četby Písma svatého formou modlitby. Když jsem shrnul to, co se objevilo v synodálním shromáždění biskupů, zdůraznil jsem zvláště specifickou formu *lectio divina*. Naslouchat, meditovat, mlčet před Pánem, který promlouvá, je umění, kterému se naučíme, když je vytrvale praktikujeme. Modlitba je zajisté dar, který vyžaduje, aby byl přijat; je to Boží dílo, ale vyžaduje z naší strany úsilí a vytrvalost; především soustavnost a vytrvalost jsou důležité. Právě příkladná Ježíšova zkušenost ukazuje jeho modlitbu oživenou Božím otcovstvím a společenstvím Ducha Svatého, jež se prohlubovala v prodlouženém a věrném cvičení až k Olivové hoře a ke kříži. Křesťané jsou dnes povoláni, aby byli svědky modlitby, právě proto, že náš svět se často uzavírá božskému horizontu a naději, jakou přináší setkání s Bohem. V hlubokém přátelství s Ježíšem, když prožíváme v něm a s ním synovský vztah k Otci, skrze svou věrou a vytrvalou modlitbu můžeme otevřít okna k Božimu nebi. Navíc, jestliže kráčíme cestou modlitby bez lidských ohledů, můžeme pomáhat druhým, aby na ni vykročili: také o křesťanské modlitbě platí, že tomu, kdo kráčí, se otevírají cesty.

Draží bratři a sestry, vychovejme se k intenzivnímu vztahu k Bohu, k modlitbě, která není jen občasná, ale trvalá, plná důvěry, schopná osvětlit náš život, jak nás to učí Ježíš. A žádejme Ho, abychom mohli sdílet osobám, které jsou nám blízké, těm, které potkáváme na své cestě, radost ze setkání s Pánem, světlem našeho života. Děkuji.

Bollettino Vaticano
30. listopadu 2011

Mezitaluky redakce Světla
Překlad -lš-

Evangelium této neděle patří k nejznámějším úryvkům Nového zákona, mnozí z nás už je znají takřka zpaměti. Ti starší ho slyšeli kdysi v adventě každý den časně ráno na mši svatě zvané „roráty“ podle slov, kterými začíná vstup votivní mariánské mše: *Rorate coeli desuper* – Rosu dejte, nebesa, shůry.

Ani automatická znalost slovního textu však zdaleka nemusí znamenat také dostatečné chápání celého hlubokého vnitřního obsahu, jaký se skrývá za prostým vyprávěním o rozhovoru anděla s Pannou, kterou Bůh žádá o souhlas s přijetím nejvyššího úkolu. Jedná se tu o propastné tajemství, které nám poodhaluje vrcholný stupeň dobrotivosti a lásky našeho Boha. Pro naše předky bylo toto rozhodující setkání Boha a člověka, ze kterého vzešel Bohočlověk, tak jedinečné, tak významné a prvořadé, že si je třikrát denně v pokoře a na kolenou připomínali, a aby snad na to náhodou nezapomněli, zazníval z věže hlas zvonu zvaný přízračně klekání, při kterém všeho zanechali a klaněli se Slovu, které se stalo člověkem.

I slova příliš známá a často opakovaná se stanou docela fádními, jestliže je neprovází hluboký vhled do širokých Božích horizontů. Jestliže se nad nimi nikdy nezastavíme, protože plynou automaticky přes naše rty, pak je to něco podobného, jako bychom se každý den probírali hromádkou dopisů, které jsme dosud neotevřeli a nepřečetli. Jako bychom překládali z místa na místo vzácné obrazy, na které se nikdy nezahledíme, protože zůstávají stále zabaleny.

Máme vůbec čas na takové zamyšlení? Máme vůbec ochotu povznést své srdce a svou duši od věcí tohoto světa, najde se nějaká skulinka mezi našimi starostmi, která by nám dovolila pozvednout doopravdy mysl k Bohu? Zdá se nám, že těch starostí je více než času, který na ně máme. Čas se jistě nedá nadstavit, ale jsou všechny ty starosti tak

Na slovíčko

neodkladné a naléhavé? Je vůbec doba, kterou jim věnujeme, úměrná jejich závažnosti, anebo jen vypovídá o tom, jak velice nám přirostly k srdci?

Ve speciálních kurzech, které mají zvýšit výkonnost vedoucích manažerů, zpracovávají účastníci tzv. snímek svého pracovního dne. Je to součást metod, které mají zlepšit jejich sebeřízení a hospodaření s časem. Tyto snímky odhalují činnosti, které zaujímají nepřiměřené místo v jejich zaměstnání, ačkoliv jen málo souvisejí s jejich úkoly a posláním. Takový snímek vede někdy k překvapujícím zjištěním, že někdo vůbec není pánem svého času, ale je vlastně unášen okolnostmi, nahodilostmi a svými závislostmi i zlovyky do té míry, že to podstatné povážlivě ustupuje do pozadí.

Křesťan, který se pravidelně zpovídá, pocítí po určitém čase jakousi únavu, že se jeho „seznam hříchů“ stává monotónním a zpověď asi málo efektivní. Je proto nezbytné zaměřit pozornost nejen na výčet přestupků a chyb, ale na samu podstatu oné duchovní výkonnosti, ja-

kou se máme vykazovat jakožto Boží služebníci. Naše „zpytování svědomí“ by se mělo zabývat také otázkou, zda čas věnovaný té které činnosti odpovídá jejímu významu pro věčnost. Na rozdíl od manažerů máme v naší službě příležitost, kterou žádný podnik ani organizace svým pracovníkům neposkytuje, a tímto privilegiem jsou trvale otevřené dveře kanceláře našeho nejvyššího Ředitele, se kterým můžeme osobně tvář v tvář rozmlouvat, konzultovat bez ohlášení předem a bez jakéhokoliv časového omezení. Na rozdíl od tohoto světa, kde je člověk tím nedostupnější, čím výše je postavený, náš nejvyšší Pán je nám dostupnější a otevřenější než kdokoliv z lidí. Jestliže však ve snímku našeho dne není pevně vyhrazen čas, kdy se svým Pánem rozmlouváme nikoliv tak, že mu odříkáváme naučené modlitby, ale rozmlouváme s ním zcela důvěrně mezi čtyřma očima, od srdce k srdci, nemůžeme ve své službě Bohu prosperovat.

V konferenci o stavu víry (str. 4) konstatuje Joseph Ratzinger, že jsme příliš zavaleni svými

výtvary, ve kterých vidíme jen sami sebe a skrze ně už nedohlédneme ke Stvořiteli, ačkoliv bez Něho bychom nebyli ani my, ani naše výtvary. Jestliže lidské okolí dostatečně nerozhrneme, můžeme se minout s Bohem i o těchto svátcích, které nám znovu připomínají neuvěřitelnou věc, že sestoupil mezi nás. Zamysleme se konečně vážně nad tím, co bychom mohli ze svého programu vypustit, abychom získali více času zahledět se do tváře našeho Boha a pronikli například k hlubokému obsahu toho, co často bezmyšlenkovitě zpíváme po celý advent. Je třeba zalistovat v pramenu, odkud ty texty jsou, zaposlouchat se do slov svého Boha Bohu tváří v tvář: *Já jsem to všechno stvořil, Já jsem Hospodin, není jiného, Já vytvářím světlo a působím pokoj! Zemi jsem učinil, člověka jsem stvořil, rozprostřel jsem nebesa... At skane rosa shůry a z oblaků přiší spravedlnost, at se země otevře a zplodí spásu. At vzejde spravedlnost, protože Já jsem ji stvořil! Běda tomu, kdo se chce přít se svým Tvůrcem, ačkoliv je jako hliněný střep.* (Iz 45) Není to právě to, co potřebujeme pochopit a prožít a co tolik potřebuje slyšet a pochopit tento svět? Ale jak to má uslyšet, když mu to nikdo nehlasá, když tomu nevěnují pozornost ani ti, kdo patří k Božimu lidu? S kým jsme o tom mluvili? Přišla na to řeč alespoň mezi námi? Staráme se a znepokojujeme se pro mnoho věcí, ale jen jedno je potřebné. Je třeba vyvolit to nejlepší. Bez každodenní duchovní četby a bez každodenního rozjímání se nám opakovaná slova modliteb stávají bezobsažnými, mechanicky vyslovovanými, a jestliže neuchvacují nás, neuchvátí nikoho. To, že se věřící modlivali Anděl Páně na kolenou, že při větě „A Slovo se stalo tělem“ poklekali, to nebylo gesto na příkaz. Protože hluboce rozjímali o tom, co vyslovují, nemohli jednat jinak. Kdo o tom opravdu rozjímá, toho by nikdy nenapadlo tato gesta zrušit.

Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682): Zvěstování, detail

-13-

Pondělí 19. 12. 2011: 6:05 Evangelium 6:15 Octava dies (650. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Kapka v moři 7:15 Čtete z křesťanských periodik 7:20 Jezuité o: Ignác z Loyoly 7:40 Terra Santa News 8:00 Přejeme si... 8:15 Post Scriptum s Mons. Dominikem Dukou 8:35 Jezuité o: František Xavierský 9:00 Pro vita mundi (107. díl): P. Jaroslav Kašpar 9:35 Návrat orla skalního do české přírody 10:10 Nedělní čtení (4. díl): 4. neděle adventní 10:40 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 11:00 Noekreace aneb Vandrování (118. díl) 11:10 Noeland (47. díl) 11:40 Sedmihlásky (45. díl) 11:45 O pasáčku Asafovi (9. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Muzica in Vaticano [P] 12:55 Ekoauto (24. díl) 13:10 Moja planéta: Človek 13:20 Obec Madunice 13:35 Octava dies (650. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:05 Kampaň pre Ježiša 14:25 Krásy Čech a Moravy (13. díl): Pražské Jezulátko 14:55 Noční univerzita: sr. Veronika Barátová – Jemu na vás záleží [P] 16:00 Poselství svatých: Papež Jan XXII. 16:10 Štúdio AHA! 17:00 NOEparáda (143. díl) [L] 18:05 Po hladině: Sny [P] 18:25 Sedmihlásky (45. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (10. díl) [P] 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (16. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 19:00 Salesiánský magazín [P] 19:15 Ars Vaticana (10. díl) 19:25 Přejeme si... 19:40 Poselství svatých: Papež Jan XXII 19:55 Z pokladů duše: Zuzanka Racková – Labutí píseň o duši 20:00 Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně [P] 21:00 Nadace Divoké husy [P] 21:15 Na koberečku (116. díl) 21:25 Elektronická kazatelna 21:50 Čtete z křesťanských periodik 22:00 Karel Režábek – Byl pozván také Ježíš 22:50 Cesty za poznáním: NP Mesa Verde 23:00 Octava dies (650. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Noemova pošta 2011: prosinec 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 20. 12. 2011: 6:05 Evangelium 6:15 Poselství svatých: Papež Jan XXII. 6:25 Salesiáni na Haiti 6:55 Cesty za poznáním: Ciénaga de Zapata 7:05 Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Czech Virtuozí 8:25 Cesta k andělům (58. díl): Jiří Vodňanský 9:15 Plachtění po Svaté zemi 9:20 Octava dies (650. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 9:55 Mezi pražci 10:30 Karel Režábek – Byl pozván také Ježíš 11:25 Divadélko Bubáček (17. díl) 11:40 Sedmihlásky (45. díl) 11:45 O pasáčku Asafovi (10. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (64. díl): Dechovka 12:35 Čtete z křesťanských periodik 12:40 Ars Vaticana (10. díl) 12:50 Kurzy Alfa 13:10 Štúdio AHA! 14:00 Jezuité o: Ignác z Loyoly 14:25 Kulatý stůl: Svatá Anežka 16:00 Poselství svatých: Papež Jan XXII 16:10 Přejeme si... 16:25 Dobro ako princíp svetla a pravdy 16:50 Střední cesta 17:05 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 17:50 Příběh medvídky pandy (2) 18:25 Sedmihlásky (45. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (11. díl) [P] 18:40 Noeland (47. díl) 19:10 Noekreace aneb Vandrování (118. díl) 19:20 Plachtění po Svaté zemi 19:30 Obec Madunice 19:40 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 [P] 20:00 Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitek v Weelde, Belgie [P] 20:30 Znovuzrození národa 21:25 Moja planéta: Človek 21:35 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 21:55 Cvrlikání 23:05 Terra Santa News 23:25 Post Scriptum s Mons. Dominikem Dukou 23:45 Přejeme si... 0:05 Jezuité o: František Xavierský 0:25 Kampaň pre Ježiša 0:45 Čtete z křesťanských periodik 0:50 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 21. 12. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 6:20 Noční univerzita: sr. Veronika Barátová – Jemu na vás záleží 7:20 Noekreace aneb Vandrování (118. díl) 7:30 Nadace Divoké husy 7:45 Noeland (47. díl) 8:15 Návrat orla skalního do české přírody 8:45 Divadélko Bubáček (17. díl) 9:00 Ars Vaticana (10. díl) 9:15 Cvrlikání 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesta

k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně 13:10 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (16. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 13:30 Čtete z křesťanských periodik 13:40 Post Scriptum s Mons. Dominikem Dukou 14:00 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 2. díl 15:15 Elektronická kazatelna 15:40 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 16:00 NOEparáda (143. díl) 17:00 GOODwillBOY VII. (8. díl) [P] 17:30 Salesiánský magazín 17:45 Na koberečku (116. díl) 18:00 Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] 18:45 O pasáčku Asafovi (12. díl) [P] 18:55 Sedmihlásky (45. díl) 19:00 Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitek ve Weelde, Belgie 19:35 Terra Santa News [P] 20:00 BET LECHEM – vnitřní domov (10. díl): Annamária dAlmeida – Beninská Slovenka 20:20 Lucie Cincialová – Nemají víno [P] 21:10 Přejeme si... [P] 21:25 Krásy Čech a Moravy (13. díl): Pražské Jezulátko 22:00 Děti pomáhají dětem 22:35 Patagonie: Misionářský sen 22:50 Noekreace aneb Vandrování (118. díl) 23:00 Generální audience papeže Benedikta XVI. 23:30 Octava dies (650. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Poselství svatých: Papež Jan XXII. 0:15 Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Czech Virtuozí 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 22. 12. 2011: 6:05 Evangelium 6:15 BET LECHEM – vnitřní domov (10. díl): Annamária dAlmeida – Beninská Slovenka 6:30 Čtete z křesťanských periodik 6:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (16. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 6:55 Kampaň pre Ježiša 7:15 Platinové písničky (64. díl): Dechovka 7:45 Poselství svatých: Papež Jan XXII. 7:55 Dobro ako princíp svetla a pravdy 8:20 Jak potkávat svět (7. díl): se Stríčky 9:40 Obec Madunice 9:55 Kulatý stůl: Svatá Anežka 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky (45. díl) 11:45 O pasáčku Asafovi (12. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Hradišťan s Jiřím Pavlicou a Czech Virtuozí 13:35 Generální audience papeže Benedikta XVI. 14:05 Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně 15:10 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 15:25 Noekreace aneb Vandrování (118. díl) 15:35 Terra Santa News 16:00 Noemova pošta 2011: prosinec 17:35 Ars Vaticana (11. díl) [P] 17:50 JuniorTV Kopřivnice (20. díl) 18:10 Divadélko Bubáček (17. díl) 18:25 Sedmihlásky (45. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (13. díl) [P] 18:40 Cesta k andělům (58. díl): Jiří Vodňanský 19:30 Moja planéta: Človek 19:40 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 20:00 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláňem 20:50 Z hora dané: Vendelín Baláž 21:00 Přejeme si... 21:15 Post Scriptum s P. Bogdanem Stępnem [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 22:00 Jezuité o: Ignác z Loyoly 22:20 Bratr Prem Bhai 22:30 Octava dies (650. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:00 NOEparáda (143. díl) 0:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 0:20 GOODwillBOY VII. (8. díl) 0:50 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 23. 12. 2011: 6:05 Evangelium 6:15 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 6:30 Noekreace aneb Vandrování (118. díl) 6:40 NOEparáda (143. díl) 7:40 Terra Santa News 8:00 Krásy Čech a Moravy (13. díl): Pražské Jezulátko 8:30 Salesiánský magazín 8:45 Patagonie: Misionářský sen 9:00 Lucie Cincialová – Nemají víno 9:50 Na koberečku (116. díl) 10:05 Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně 11:05 Příběh medvídky pandy (2) 11:40 Sedmihlásky (45. díl) 11:45 O pasáčku Asafovi (13. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 BET LECHEM – vnitřní domov (10. díl): Annamária dAlmeida – Beninská Slovenka 12:35 Ars Vaticana (11. díl) 12:45 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 2. díl 14:00 Musica in Vaticano 14:50 Liptál včera a dnes 15:20 Nadace Divoké husy 15:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (16. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha 16:00

Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2011 16:15 Návrat orla skalního do české přírody 16:50 Znovuzrození národa 17:45 Svatá země 18:00 Noeland (47. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (14. díl) [P] 18:40 Sedmihlásky (45. díl) 18:45 GOODwillBOY VII. (8. díl) 19:15 Uganda, trpící perla Afriky 19:40 Poselství svatých: Svatý Josef [P] 20:00 Kulatý stůl na téma: Vánoční tradice 21:30 Přejeme si... 21:45 Na koberečku (116. díl) 22:00 Nedělní čtení (5. díl): Slavnost Narození Páně [P] 22:30 Cesta k andělům (58. díl): Jiří Vodňanský 23:25 Terra Santa News 23:45 Salesiánský magazín 0:05 Poselství svatých: Dorothy Dayová 0:15 Děti pomáhají dětem 0:50 Jezuité o: Ignác z Loyoly 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 24. 12. 2011: 6:05 Evangelium: Štědrý den 6:15 Poselství svatých: Svatý Josef 6:25 Post Scriptum s P. Bogdanem Stępnem 6:45 Obrázky z Jogllandu 7:00 Divadélko Bubáček (17. díl) 7:15 Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 7:20 Hermie a vánoční dort 7:55 Hermie – Vánoční koleda 8:00 Zatoulané pohádky 8:50 Jankove hračky [P] 9:55 Quo vadis 11:25 GOODwillBOY VII. (8. díl) 12:00 Angelus Domini 12:05 Terra Santa News 12:25 V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě 13:10 Nedělní čtení (5. díl): Slavnost Narození Páně 13:45 Noekreace aneb Vandrování (118. díl) 13:55 Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému [P] 14:25 Narodil se Kristus Pán 14:50 Miesto, kde sa nebo dotklo zeme 15:05 Dávám nejen o Vánocích 15:15 Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně 15:25 Platinové písničky (64. díl): Dechovka 16:00 Poselství svatých: Svatý Josef 16:10 Pro vita mundi (115. díl): Vánoční speciál – Mons. Jan Graubner 16:50 Krásy Čech a Moravy (14. díl): Čechy II. [P] 17:25 Hermie – Vánoční koleda 17:30 Noeland (48. díl) [P] 18:00 O pasáčku Asafovi (14. díl) 18:15 Má vlast: Koncert z kostela sv. Václava v Ostravě 19:25 Nedělní čtení (5. díl): Slavnost Narození Páně 20:00 Betlém v Horní Lidči [P] 20:30 Sedmihlásky: Štědrý večer nastal 20:40 Františkovy jesličky: v podání Scholy brněnské mládeže 22:00 Půlnoční mše svatá z Baziliky sv. Petra v Římě [L] 0:05 Velkomoravský koncert /I. část/ 1:35 Slovenské betlémy (1. díl) 2:00 Evangelium: Štědrý den 2:07 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 25. 12. 2011: 6:05 Evangelium: Slavnost Narození Páně [P] 6:15 Nedělní čtení (5. díl): Slavnost Narození Páně 6:45 Sedmihlásky: Já malý přicházím koledovat 6:50 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláňem 7:45 Sobecký obr [P] 8:25 Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému 8:55 Hermie a přátelé: Ztracený komáří poklad 9:30 Vianočná záhada 10:00 Barberbieni 10:55 Hermie soutěží 11:10 Na větrné hůrce 11:30 Přejeme si... 11:50 Čtete z křesťanských periodik [P] 12:00 Požehnání Urbi et orbi 12:40 České a moravské betlémy (2. díl) 13:05 Platinové písničky (65. díl): Dechovka [P] 13:40 Ježíš 15:30 Po hladině: Sny 15:50 Svatá země 16:05 Divadélko Bubáček (17. díl) 16:20 Hermie a vánoční dort 16:55 Sedmihlásky (46. díl) [P] 17:00 Noeland (48. díl) 17:30 Noekreace aneb Vandrování (119. díl) [P] 17:40 Přejeme si... [P] 17:55 Čtete z křesťanských periodik 18:00 Česká Rybova Mše vánoční [L] 19:25 Octava dies (651. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:00 Pavel VI. – papež v bouřlivých časech (1. díl) [P] 21:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (17. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] 22:05 Má vlast: Karlštejn 2 23:00 Borotinské betlémy 23:15 Ars Vaticana (11. díl) 23:25 Súdrenci Jenruhovci a betlehem v Rajeckej Lesnej 23:35 Řezbář: současná lidová plastika v Pobeskydí 23:55 Velkomoravský koncert /II. část/ 1:05 Nedělní čtení (5. díl): Slavnost Narození Páně 1:35 Vánoční koncert Václava Hudečka 2009 2:30 Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru

Drahé děti! Dnes si přejí dát vám naději a radost. Vše, co je kolem vás, děti moje, vás vede pozemským časem, ale já si přejí vést vás k času milosti, abyste skrze tento čas byli blíž mému Synu, aby On vás mohl vést ke své lásce a k věčnému životu, po kterém touží každé srdce. Vy, děti moje, modlete se a ať tato doba vám je časem milosti pro vaši duši. Děkuji vám, že jste přijali mou vyzvu!

Medžugorje 25. listopadu 2011

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Staré Brno, Mendlovo nám. – BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH: • 24. 12. v 15.00 hod. a ve 22.00 hod. • 25. 12. a 26. 12. v 7.30, 9.00, 11.00 hod. • 31. 12. v 9.00 hod. • 1. 1. 2012 v 9.00, 11.00 hod. a 16.00 hod.

Požehnané, milostiplné Vánoce a celý nastávající rok 2012 na přímlyvu Panny Marie Svatotomské přejí všem starobnějším augustiniáni.

Centrum naděje a pomoci, o.s., Vodní 13, Brno, pro programy pro nastávající rodiče i pro laktační poradenství **hledá PORODNÍ ASISTENTKU.** Jednalo by se o práci v podvečerních hodinách na dohodu o provedení práce s výhledem na navýšení úvazku. Podmínkou je kromě potřebného vzdělání účta k prarodinným hodnotám, účta k životu od početí, komunikativnost, znalost práce s počítačem i ochota dále se vzdělávat. V případě zájmu zašlete motivační dopis s životopisem na e-mail cenap@cenap.cz.

MUDr. Lázníčková (www.cenap.cz)

Hlavní téma 19. čísla časopisu **MILUJTE SE!** se věnuje P. Ladislavu Kubičkoví, který byl zavražděn v roce 2004 na své faře v Třebenicích. Tento mučedník naší doby má hodně co říci – téma zpracovala jeho duchovní dcera a zakladatelka hospiců MUDr. Marie Svatošová. – Mnohé může napovědět i pozastavení nad sedmi pilíři nevíry v Boha. Od Hamásu ke křesťanství, od nenávisť k lásce – tak lze shrnout obsah překvapivě otevřeného článku zpracovaného P. Pavlem Zahradníčkem. Mezi celou řadou svědectví ze života jistě upoutá příběh, který začal na Facebooku a došel až k udělování svátostí s názvem *Máte rodinu, nebo družstvo?* Časopis si můžete objednat na adrese: Milujte se!, Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí • e-mail: redakce@milujte.se • tel. 515 296 384. Všechna dosud vyšlá čísla časopisu Milujte se! můžete v plné verzi nalézt na www.milujte.se.

Římskokatolická farnost Vranov nad Dyjí nabízí novinku z misijní řady tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. M. s názvem **NÁVOD NA DOBRÝ ŽIVOT – autorem je svatý Alfons Maria de Liguori**, učitel Církve, patron moralistů a zpovědníků. Kniha má barevnou obálku, 94 stran, vychází z církevním schválením Biskupství brněnského a pojednává srozumitelně a překvapivě aktuálně o základních tématech duchovního života. Cena jednoho výtisku je **20 Kč** (+ příspěvek na poštovné). S knihou se můžete seznámit v plném rozsahu v elektronické podobě na adrese <http://www.fatym.com/view.php?cislociClanku=2011100193>. **Objednávky:** Římskokatolická farnost, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí • e-mail: marek@fatym.com • tel. 515 296 384 nebo 731 402 737.

Liturgická čtení

Neděle 18. 12. – 4. neděle adventní

1. čt.: 2 Sam 7,1–5.8b–12.14a.16

Ž 89(88),2–3.4–5.27+29

Odp.: 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)

2. čt.: Řim 16,25–27

Ev.: Lk 1,26–38

Slovo na den: Moc Nejvyššího tě zastíní.

Pondělí 19. 12. – ferie

1. čt.: Sd 13,2–7.24–25a

Ž 71(70),3–4a.5–6ab.16–17

Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)

Ev.: Lk 1,5–25

Slovo na den: Zůstal němý.

Úterý 20. 12. – ferie

1. čt.: Iz 7,10–14

Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6

Odp.: srov. 7c.10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)

Ev.: Lk 1,26–38

Slovo na den: Ať se mi stane podle tvého slova.

Středa 21. 12. – připomínka sv. Petra Kanisía

1. čt.: Pis 2,8–14 nebo Sof 3,14–18a

Ž 33(32),2–3.11–12.20–21

Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)

Ev.: Lk 1,39–45

Slovo na den: Vesla a pozdravila.

Čtvrtek 22. 12. – ferie

(v českobudějovické diecézi: svátek

Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: 1 Sam 1,24–28

1 Sam 2,1,4–5.6–7.8abcd

Odp.: srov. 1a (*Srdce mé jáásá v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Lk 1,46–56

Slovo na den: Jeho milosrdenství trvá.

Pátek 23. 12. – připomínka sv. Jana Kentského

1. čt.: Mal 3,1–4.23–24

Ž 25(24),4–5ab.8–9.10+14

Odp.: Lk 21,28 (*Vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykopení.*)

Ev.: Lk 1,57–66

Slovo na den: Radovali se s ní.

Sobota 24. 12. – ferie (ráno)

1. čt.: 2 Sam 7,1–5.8b–12.14a.16

Ž 89(88),2–3.4–5.27+29

Odp.: srov. 2a (*O tvém milosrdenství, Hospodine, na věky budu zpívat.*)

Ev.: Lk 1,67–79

večer:

1. čt.: Iz 62,1–5

Ž 89(88),4–5.16–17.27+29

Odp.: 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)

2. čt.: Sk 13,16–17.22–25

Ev.: Mt 1,1–25

v noci:

1. čt.: Iz 9,1–3.5–6

Ž 96(95),1–2a.2b–3.11–12.13

Odp.: Lk 2,11 (*Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.*)

2. čt.: Tit 2,11–14

Ev.: Lk 2,1–14

Slovo na den: Nebojte se!

za svítání:

1. čt.: Iz 62,11–12

Ž 97(96),1+6.11–12

Odp.: *Světlo dnes zazáří nad námi, neboť se nám narodil Pán.*

2. čt.: Tit 3,4–7

Ev.: Lk 2,15–20

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. PROSINCE 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 12.		PO 19. 12.		ÚT 20. 12.		ST 21. 12.		ČT 22. 12.		PÁ 23. 12.		SO 24. 12.	
Antifona	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	116	124	124	134	125	134	125	134	125	135	125	135	150	163
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	116	125	133	144	136	148	139	152	143	155	146	159	150	163
Antifona k Zach. kantiku	117	125	133	144	136	148	140	152	143	156	146	159	150	163
Prosby	117	125	133	144	136	148	140	152	143	156	147	159	150	163
Závěrečná modlitba	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160	151	164
Modlitba během dne:														
Hymnus	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	118	126	134	145	137	149	141	153	144	157	147	160	151	164
Závěrečná modlitba	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160	151	164
Nešpory:														
Hymnus	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	157	170
Antifony	114	123	119	128	124	134	125	134	125	135	125	135	157	170
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	115	123	119	128	135	146	138	150	142	154	145	158	148	161
Ant. ke kant. P. M.	128	139	132	143	135	147	139	151	142	154	145	158	149	162
Prosby	115	123	119	128	135	147	139	151	142	155	145	158	149	162
Záv. modlitba	117	126	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním námě. 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin, kromě 24. 12 a 31. 12. 2011.

SÍLA EUCHARISTIE

Elias Vella • Z angličtiny přeložila

Monika Kršková

Elias Vella v této knize touží naučit čtenáře žít z eucharistie. Píše o eucharistii, která proměňuje životy, která osvobozuje od Zlého mocněji než exorcismus, která přináší usmíření a vnáší do srdcí Boží pokoj. Ukazuje eucharistii jako zdroj našeho uzdravení a vnitřní proměny.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x195 mm, 144 stran, 180 Kč*

rá jako mladá dívka odešla z chudého Polska a poté, co ji Amerika nepřijala, se usadila ve Francii, ve Vendée, v krajině močálů. Židovka Debora, to je celé století se všemi neštěstími, předčasnými úmrtími, válkami a holocaustem. Se svou přívětivou umíněností, s níž zůstává po boku živých, aniž by zapomněla na mrtvé, se Debora stává životní osou, kolem níž se odvíjejí osudy ostatních postav vyprávění, především Tobiáše.

Cesta • Váz., 162x234 mm, 144 stran, 199 Kč

ANDĚLSKÉ CESTY K NESMRTELNOSTI

Eduard Martin

Autor zde shromážděných povídek se dotýká strachu, který pocituje každý člověk z konce své pozemské existence, a rozvažuje nad křesťanským obsahem slov „život věčný“. Je možné být nesmrtelný? Lze se zbavit strachu ze smrti? V poutavých příbězích své knihy z různých stran autor pozoruje vábivé slovo „nesmrtelnost“ a ukazuje na jeho přesah do života současných lidí, na přesah nesmrtelnosti do každé vteřiny.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x162 mm, 128 stran, 129 Kč*

MALÉ DOBRÉ ZPRÁVY

Sebrala, sepsala a ilustrovala

Martina Špinková

Bezmála tisíckrát již lidé z Domáčího hospice Cesta domů otevírali dveře domova, kde někdo umíral, a jeho blízcí mu chtěli být nablízku. Každé dveře byly jiné, každý osud za nimi také. Autorka vybrala pár desítek příběhů, které čtenáře dojmou i potěší, možná zbaví strachu z konce života, ale především v nich asi každý potká kus sebe.

*Cesta domů
Váz., obal z kartonu, 154x154 mm, 72 stran, 165 Kč*

TOBIÁŠ Z BLAT

Sylvie Germainová • Z francouzštiny přeložila Jana Švancarová • Ilustrace Milivoj Husák

V románu Tobiáš z blát, volně inspirovaném biblickou knihou Tobiáš, sleduje autorka osud ženy, kte-

BIBLE

Český ekumenický překlad.

*Česká biblická společnost
13. vydání (4. opravené vydání)
Váz., 125x160 mm, 1388 stran, 640 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.